

Benzyna z wywróconej cysterny spod Radomia zagroziła Starachowicom

O ISKRĘ OD WYBUCHU

Słowo

WYDANIE RADOMSKIE

RADOM - KIELCE SOBOTA - NIEDZIELA 2 - 3 PAŹDZIERNIKA 1993 R.

WYDANIE I ROK XLIV NR 229 (13331) CENA 2000 ZŁ

90 dni na odbiór premii mieszkaniowej

Od 1 km. banki wypłacają mieszkańcom premie gwarancyjne na nowych zasadach, dla posiadaczy księżeczek mieszkaniowych założonych przed 23 października 1990 r.

Jeśli ktoś nie dokona wypłaty w ciągu 90 dni - premia przepada. Warunkiem otrzymania premii jest utrzymywanie wkładu minimum przez 5 lat. Według nowych zasad, premie gwarancyjne nie mogą otrzymać - nie jak poprzednio - wyłącznie otrzymujący mieszkanie spółdzielcze, ale każdy kto kupił lub wybudował mieszkanie, zaspokoił strych i zamieszkał lub dostał przydział lokalu. Wysokość premii zależy od czasu oszczędzania, wysokości wkładu finansowego i wysokości odsetek. Najwyższe premie uzyskają ci, którzy mieli duży wkład mieszkaniowy na księżeczce od długiego czasu i otrzymywali niskie odsetki. (PAP)

Wieloletni, zaspokoił strych i zamieszkał lub dostał przydział lokalu. Wysokość premii zależy od czasu oszczędzania, wysokości wkładu finansowego i wysokości odsetek. Najwyższe premie uzyskają ci, którzy mieli duży wkład mieszkaniowy na księżeczce od długiego czasu i otrzymywali niskie odsetki. (PAP)

Cysterna, wypełniona 27 tysiącami litrów benzyny i oleju napędowego, wywróciła się w centrum Starachowic. Z uszkodzonych komór wyciekło kilkanaście tysięcy litrów paliwa i płynęło wzdłuż jezdnii w kierunku Kamiennej. Na ulicach panował w tym czasie duży ruch. Wstrząsła chwila nieuwagi - rzucona zapalka, niedopałek papierosa - by nastąpił potężny wybuch. O skutkach wprost niewyobrażalnych.

Fot. D. Gacek

Dochodziła godzina 12, gdy skracająca z ulicy Radomskiej w ulicę Krzosa cysterna, kierowana przez Grzegorza S., a należąca do Hurtowni Paliw i Olejów w Milejowicach koło Radomia przewróciła się na bok. Przez popykające ściany komór wylewało się paliwo i strumień w tym miejscu ul. Radomskiej płynęło w stronę przejazdu kolejowego i rzeki Kamiennej. Chwilę grozy przeżywali zwłaszcza mieszkańcy usytuowanej w pobliżu kolonii domków fabrycznych. Naszczęście policja i straż miejska już kilka minut po wydarzeniu zabezpieczyły miejsce wypadku.

Ruch samochodowy i pieszy kierowany na okryte trasy.

Straż pożarna przystąpiła do ograniczania skutków katastrofy. Na miejsce przyjechała też jednostka ratownictwa chemicznego z Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Kielcach pod dowództwem kpt. Zbigniewa Muszka. Akcją dowodził komendant Rejonowej Straży Pożarnej w Starachowicach kpt. Ryszard Kępiński. Dzięki szybkiemu działaniu części paliwa przepompowano z uszkodzonej cysterny do innej. Wiele jednak wylało się na jezdnię ulicy Radomskiej, na odcinku od skrzyżowania przy tzw. zegarach do ul.

Hutniczej. Rozlewisko to udało się zneutralizować za pomocą trowa, piasku i substancji chemicznych. Tylko niewielkie ilości przedostały się kanałem burzowym do Kamiennej. Młodszy brigadier Stanisław Kawalec zapewnił "Słowo Ludu", że udało się uniknąć zagrożenia ekologicznego.

Po dwóch i pół godzinach działań straży i policji opłano sytuację. Jednak do późnych godzin wieczornych trwało usuwanie z jezdni piasku, trocin i środków chemicznych. Dziś na wspomnianym odcinku ul. Radomskiej dla samochodów będzie obowiązywać ograniczenie szybkości. (ber)

Na bruk Busko bez sanatoriów?

Najpiękniejsze Miss Polonia - kuliszy wyborów.

Bylejakość Jak buty mogą zniszczyć dziecięce stopy.

Zaorać? Działkowcy poparli SLD i PSL.

Promowali muzyków

Młodzieżowa Orkiestra Symfoniczna, orkiestra Grandioso, chóral Sancti Casimiri Cantores Radomienses oraz soliści wystąpili wczoraj w sali koncertowej Urzędu Wojewódzkiego podczas koncertu z okazji Międzynarodowego Dnia Muzyki. Było to, jak podkreślono, pierwszy tego typu wielki koncert, promujący radomskich muzyków. (bk)

Był dwór

"Zabytki kultury polskiej na kręścach wschodnich", to wystawa, którą otwarto wczoraj w radomskiej "Rezure". Na 70 kolorowych fotografiach autorstwa Władysława Kowalskiego z Warszawy, przedstawiającej kościoły, pałace i dwory polskie na Litwie, Białorusi i Ukrainie. (bk)

Kazimierz Grabek w sądzie

Długi giganta

Wniosek o ogłoszenie upadłości Zakładu Przetwórstwa Spożywczego w Gluchowie, należącego do Kazimierza Grabki, złożony w Wydziale Gospodarczym Sądu Rejonowego w Radomiu warszawska spółka z o.o. ITT ELYGT oraz Cementownia Wierzbica. K. Grabek winien jest pierwszej fali 11 mld zł, drugiej około 180 mln zł. Wczorajszą rozprawę odroczone o 22 dni.

Trzyosobowy zespół sędziowski pod przewodnictwem Barbary Jabłońskiej wezwał do osobistego stawienia się w następnym terminie Kazimierza Grabkę oraz przedstawienia wiarygodnych danych o wartości majątku, bilansu działalności zakładu oraz wykazu wierzytelności.

Jabłko ekologiczne

Jabłka z rejonu grójckiego oraz paprykę z gminy Potworów, pochodzące z ekologicznej produkcji wystawia na poznańskiej "Polanie" radomski Ośrodek Doradztwa Rolniczego. Targi żywnościowe zwinęły ponad 40 sadowników z terenu grójckiego, którzy wyjechali do Poznania. Wójt Chynowa pomógł im w por. - j. podstawiłaję autokar. (woj)

Prawo pracownicze Jana Rejczaka

URM rewiduje

Urząd Rady Ministrów złożył rezolucję od wyroku Sądu Pracy w Radomiu, w sprawie wydania opinii oraz rozwiązania umowy o pracę z byłym wojewodą radomskim Janem Rejczakiem.

Sąd Pracy w Radomiu uznał, że URM naruszył prawa pracowniczemu odmawiając mu wydania takiej opinii. Orzeczono również, że byłemu wojewodzie przysługuje trzymiesięczny okres wypowiedzenia.

Szef URM, Jan Maria Rokita nie zgadza się z orzeczeniem. Skłóci

na stanowisku, że pełnienie funkcji wojewody, nie jest równoznaczne z zatrudnieniem lecz służbą, która ustaje w chwili odwołania. W związku z tym nie mają tu zastosowania przepisy kodeksu pracy.

W najbliższych dniach akta sprawy zostaną przekazane do drugiej instancji, Sądu Pracy w Warszawie. Może on wyrok uchylić i przekazać do ponownego rozpoznania, zmienił go lub utrzymał w mocy. (wila)

UWAGA, UWAGA !!!

Rozlosujemy 20 cennych nagród, w tym telewizor m-ki "sony" dla wszystkich P. T. Klientów, którzy w okresie 1.X.93 r. - 30.XI.93 r. zakupią w Cukrowni "Świętoszka" jednorazowo co najmniej 10 ton cukru. Losowanie nagród 6.XII.1993 r. w Ostrowcu. ZAPRASZAMY.

27-400 Ostrowiec Świętokrzyski.

ul. Świętokrzyska 27.

tel. (0-47) 652-081 do 89.

fax 612642 cur.pl

fax (0-47) 65-11-36

(woj)

81670

Prezydent Jęlcyn obarczył w piątek winę za kryzys w parlamencie jego kierownictwo. Obiecał deputowanym przebywającym w gmachu Rady Najwyższej, że mogą swobodnie wyjść.

„Chciałbym powiedzieć tym, którzy zostali w „białym domu”, że do nikogo, oprócz kierownictwa, nie mam pretensji. Mogą swobodnie wyjść i poszukać sobie pracy”.

Prezydent Rosji:

Deputowani mogą wyjść

Prezydent Jęlcyn ostrzegł w parlamencie wystąpienie telewizyjne, że negocjacje nie rozpocznie się, dopóki zamknięci w „białym domu” deputowani nie złożą broni.

„Wszelkie rozmowy powinny się rozpocząć od oddania broni oświadczając: „Tej nocy podpisałem porozumienie, przewidujące włączenie prądu (w gmachu parlamentu) w zamykan za to, że oni złożą broń. My walczyliśmy okrucieństwo, a oni broni nie oddali. Bardzo trudno jest z nimi dyskusować”.

Prezydent Borys Jęlcyn wykładowi użył się w celu położenia kresu obłożeniu parlamentu.

Występując w telewizji Jęlcyn wezwał przebywających w gmachu deputowanych do oddania broni i przystąpienia do negocjacji.

Dodał, że rząd nie użyje siły ani nie będzie szturmował „białego domu”. „Nie chcemy przewleku krw” – zapewnił. (PAP)

Sposoby zakochanej...

40-letnia kobieta zakochana do szaleństwa w kierowcy autobusu miejskiego w Nancy (Francja) skazana została na cztery miesiące aresztu w zawieszeniu za... nadmierną gwałtowność w okazywaniu uczuć do wybranka.

Młot kobiety do kierowcy przebiegał przez lata różnej formy: od flirterów i uśmiechów po zaczępię słonem. Najczęściej jednak namięta dawała się zasnę z samego rana na miejscu tuż za kierownicą.

● Ostrzeżenie przed przyjmowaniem ● Reakcja Bonn, Pragi i Bratisławy ● Tajne posłanie do Clintona

List Jęlcyna do NATO

Prezydent Rosji, Borys Jęlcyn wystosował list do NATO, w którym ustosunkowuje się do planów rozszerzenia sojuszu o państwa Europy Wschodniej i Środkowej. Agencje informują, że Jęlcyn ostrzegł przed rozszerzeniem NATO poprzez przyjmowanie do sojuszu byłych komunistycznych państw Europy Wschodniej. Jęlcyn zaproponował, aby NATO i Moskwa wspólnie zagwarantowały bezpieczeństwo Europy Wschodniej.

W opinii Bonn, list jest raczej ofertą współpracy niż dezawuowaniem wysiłków podejmowanych przez sojuszników do rozszerzenia go o nowe państwa członkowskie.

Norbert Schäfer, rzecznik kancelarii Helmuta Kohla, zbagatelizował oświadczenia dyplomatów w stołach innych państw NATO, którzy twierdzą, że list Jęlcyna do przywódców zachodnich zawiera ostrzeżenie.

Rzecznik kancelarii w wypowiedzi dla agencji Reuters stwierdził, iż nie sądzi, aby list zawierał „wybuchowy materiał”. „To nie jest odurzenie, lecz raczej oferta współpracy” – dodał rzecznik. Jęlcyn skierował w tym tygodniu do przywódców Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji i Niemiec.

Jęlcyn w swoim liście wyraża opinię, że zamiast rozszerzać NATO o b. kraje komunistyczne Europy Wschodniej i Środkowej – co ma być jednym z głównych tematów szczytu NATO w styczniu przyszłego roku – Sojusz Atlantyku powinien wystąpić z Rosją zagwarantować bezpieczeństwo Europy Wschodniej.

Praga i Bratisława uznały, że „chwilewo nie mają podstaw” aby zareagować na listy wysłane przez prezydenta Jęlcyna – podano w piątek oficjalnie w Pradze.

„Nie zostaliśmy oficjalnie poinformowani o treści tego listu” – oświadczył rzecznik prezydenta słowackiego, Anton Bodys i rzeczniczka czeskiego ministerstwa spraw zagranicznych, Lucie Piłpova.

Dzień Grzeczności

Brityczkom przypominano z rana w piątek, by nie zapomnieć w tym dniu słów „proszę” i „dziękuję” w okolicy Dnia Grzeczności zorganizowanego przez Stowarzyszenie Grzeczności. (PAP)

rowką i siedziała tam aż do końca zmienny.

„Ostatnio chce zwrócić na siebie uwagę, okrutnie, wymierza mi silnego kopniaka, a następnie obrzuca jej go autobusu janki. Zakłady komunikacyjne wystąpiły przeciwko sprawcy na drugą stronę. Zgłosiła się do policji, gdyż, że kobieta cierpi na zaburzenia psychiczne o maniackim podłożu erotycznym. (PAP)

Trwała walki w Abchazji

Walki między separatystami abchaskimi i gruzińskimi siłami rządowymi toczyły się w piątek nadal na górzystym obszarze wschodniej Abchazji. Siły abchaskie, które zajęły w czwartek dotychczasowe miasto regionu Oczamczirze i Gali,

kontynuują marsz w kierunku rzeki Inguri, stanowiącej „granicę” między Abchazją i resztą Gruzji. Według agencji Iprinda, utrzymały się jeszcze niewielkie punkty oporu sił gruzińskich na wzgórzach koło Oczamczirze i abchaskiej stolicy Suchumi. (PAP)

W BBC

Wierszowane wiadomości

Brityjscy poeci mają szansę udowodnić, że siła ich dzieł jest większa niż prozy, bowiem od

przyszłego miesiąca będą mogli czytać wiadomości telewizyjnie wierszowane – podała agencja Reuters. Stacja telewizyjna BBC udostępni od 11 do 15 października poetom pismiotwórcy program, w którym twórcy zaprezentują własną, wierszowaną interpretację wydarzeń dnia. Audycja będzie emitowana późnym wieczorem. (PAP)

Krótko ze świata

21 tysięcy ofiar trzęsienia ziemi w Indiach

Delhi. Tragicznie blachę szwarcowego trzęsienia ziemi w zachodnich Indiach wzrósł do 21 tysięcy osób.

Zdaniem prasy delhijskiej, ostateczna liczba ofiar śmiertelnych wstrząsów w stanie Maharasztra przekroczy zapewne 25 tysięcy osób. Wbrew danym amerykańskich seismologów, którzy twierdzą, że trzęsienie miało siłę 6,4 stopni w skali Richtera, indyjski Urząd Sejsmologiczny podał, że siła wstrząsu nie przekroczyła sześciu stopni.

Kataklizm – wg danych indyjskich – dotknął 2,9 mln ludzi zamieszkałych na obszarze ok. 14 tys. km kw. – misjonarze zostali co najmniej 52 miasta. (PAP)

Wybory w Azerbejdżanie

Moskwa. Gejdar Alijew, były komunistyczny polityk i były prezydent Azerbejdżanu, jest faworytem niedzielnego wyborów prezydenckich w republice, gdzie prawo do głosowania ma 4 mln obywateli. Dwa tygodnie po 70-letniej Aliejew nie mają w zasadzie szans, gdyż na scenie politycznej Azerbejdżanu odgrywa on rolę drogiplanu. Według sondaży, które przeprowadziła wśród mieszkańców Baku agencja Turan, 80 proc. wyborców popiera Aliejewa. (PAP)

Delors w Austrii

Wiedeń. Jacques Delors, przybył w piątek do Wiednia z dwudniową wizytą oficjalną. Będzie on poświęcał przede wszystkim sprawie przystąpienia Austrii do EWG.

Delors spotka się z kanclerzem Austrii, Franzem Vranitzkim i prezydentem Thomassem Kleistem.

Przewidziano jest również wizyta w parlamencie austriackim. (PAP)

Trzy zamachy w centrum Aten

Ateń. Trzy bomby skonstruowane domowym sposobem eksplodowały w piątek w ścisłym centrum Aten – podala policja grecka. Dwa z nich umieszczono przed siedzibą przedsiębiorstwa transportu metrowego w centrum stolicy. Eksplozje wystrząsnęły powietrze i okaleczyły ludzi. Trzecia bomba wybuchła pod autobusem tego przedsiębiorstwa, niszcząc częściowo pojazd.

Według jednego z dzienników ateńskich do tych aktów terrorystycznych przynależało się podziemne ugrupowanie ELA – Ludowa Walka Rewolucyjna, odpowiedzialne za wiele zamachów bombowych w ostatnich 19 latach. (PAP)

Podwyżki na Białorusi

Minsk. Od 1 października na Białorusi – 5-letni podwyższeniu czynsze mieszkaniowe, 3,5-krotnie opłaty za ciepłą wodę, 5,5-krotnie opłaty kanalizacyjne, 3,4-krotnie gaźni, dostarczanych indywidualnym mieszkańcom i przedsiębiorstwom budownictwa mieszkaniowego, zaś ponad 10-krotnie gaźni ziemny wykorzystany do ogrzewania. Cena gazu w butlach wzrosła 3-krotnie, a używanego do napędu samochodów – 2-krotnie.

Zdrożała też energia elektryczna dla domów i przedsiębiorstw – z 108 do 1300 rubli za 100 kWh. (PAP)

nem prawnicy nazywać. Różni je tak wiele, żadne z nich, nawet będąc już w władzy nie udokumentowało prawa społeczeństwu przynależności do klasycznej, w wymiarze europejskim nawet, prawicy. Ale to wielki temat. Na pewno nie dla felietonisty. Tematem natomiast jest zachowanie „przepranych”. Począwszy od zdawalności siem

Szkiełkiem i okiem

Z góry upatrzone pozycje

borczych „powinności” jakim było ZChN, niewiele mniejszych – liberalów, nie mówiąc już o „Solidarności” czy w „własnym mianem” potężnym „duście” – Kaczyński – Olszewski”, którzy złą osobno „by powiększyć niekwestionowany sukces”. Wyniki znany. Nad faktami się nie dyskutuje. O faktach się myśli, analizuje. A mówią one – około 35 procent uczestniczących w wyborach elektoratu nie ma swojej reprezentacji w Sejmie. To, w państwach o utrwalo-

nych zasadach demokratycznego rządzenia, nie jest czymś dziwnym. Wskaźniki bywają o wiele wyższe. Ale przyjmowane są za rzecz naturalną, za nakaz refleksji i przygotowania do wyborów następnych. Za try, cztery, pięć lat...

Na zn nowu inaczej. Nie my, przegrani w sposób nawet politycznie kompromitujący, ponosimy za to odpowiedzial-

ność. Winił się „inni”. Ordynacja wyborcza, dla koalicja dotychczas rządząca, zagranica, która nas nie poparta... Wreszcie – „glupi naród”. Uprzejmienie najgorzej z nagożyczych. Obniżając miarę intelektualną (czy programową), brak kompetencji, a głównie, dyskwalifikacja polityczna nawet na czynniki gminny, nieznamość autentycznych nastrojów społecznych.

W każdym demokratycznym kraju, tam gdzie świad-

mość się kartki wyborczej jest kryterium podstawowym, przywódcą ugrupowania w elekcji powszechnie zdegradowanego podaje się do dymisji. Konkluzja główna – nie umiemy, nie rozumiemy, nie zorientujemy, nie potrafimy patrzeć i liczyć. U nas jakos tego nie widzi. Wprawdzie dopiero kilkanaście dni, ale nie nie zapowiada, że będzie inaczej. Znaczenie natomiast jest już zupełnie kompromitujące – próbe dalszych podziałów wewnętrznych. Już nagłaśnia się sygnały, że grupa Lopuszańskiego przeciw Chruszowskemu. Siwka kontra Kaczyński, kłóca się o stołeczki i Janowskiego, groźby Tymskiemu, „ulecia do prochu” Lepper, straszny radykalizm Krawczyński... Ani słowa na temat refleksji, śladu „opowiedzi” powyższej „pokoju i woli poprawy. Ani zdania o przyszłości. W języku wojskowym kłęk tłumaczy na propagandowo użytek „wycofaniem na z góry upatrzone pozycje”. W języku politycznym takie zachowanie jest brakiem zwykłej, ludzkiej uczciwości i odrębny gwinel odwagi. Tym bardziej, że kolejne wycofanie się odbył już za kilkanaście miesięcy...

WŁADYSŁAW GRABKA

„Dalej jak w filmie: pisk opon, kierowcy błyskawicznie tarasują ulicę, kilkunastu młodych mężczyzn wyskakuje z aut i krzyczą: bracia ich!”

Podróż w bagażniku

Był wczesny, wrzosiwny wieczór. Przy ulicy Diagona na radosmkiem i dalsznie zgromadziła się jak zwykle kilkunastu młodych mężczyzn wyskakujących z aut i krzyczą: „bracia ich”. Naktę hasło i widok ubranych w basbalowe kije osobników wszyscy rzucali się do ucieczki. Jeden chłopak potrącił w czasie blokady ulicy kręje się w krzakach, drugi dopada drzewo domu, trzeci strach goni aż na następną ulicę. Inni zaś przeskakują przez auto i wieje. Tylko osiemnastoletni Krzysztof ma pecha. Furta, do której dogbiegł jest zamknięta. Na dodatek Krzyścio potyka się i przewraca. W mgiełno ona dopadają go inicjatory zamieszania i pakują do bagażnika czerwonego „BMW”. Widać, że to sam wchodzi, bo wobec ubranych w kije osobników sprzeciwić mógłby tylko zaskoczyć. Mówią, że jadą do lasu.

Zaalarmowana policja przyjeżdża dopiero po pewnym czasie. Funkcjonariusze chcą wiedzieć – czy Krzyścio nie sprawiał trudności wychowawczy i czy miał powiązania ze światem przestępczym. Odpowiadają: brzmie: nie.

Tymczasem siedzącego w bagażniku Krzysztofa gnębia najgorsze myśli. Pewnie nie wróci już do domu – myśli. Szans na ucieczkę nie ma żadnych. Pamiętaj, że po krótkiej jeździe samochód zatrzymuje się gdzieś na kilkanaście minut, potem ruszają i zatrzymują się ponownie dopiero na Płanicach. Tam wyładują 18-tką z bagażnika, przysięgli się dokładnie i stwierdzili: „masz szczęście, że to nie ty”. Potem zapamiętali jeszcze o kilka nazwisk, a kiedy odprowadzili, że nie zna psuki go. Ziołony ze strachu chłopak puścił do autobusu i przed dziesiątą był już w domu.

Na swojej ulicy, kilka kroków od domu podjął przebieg filmu przygodę. Czy zawsze z happy endem?

ANNA TABOR

Sytuacje

fotografował Dariusz Gacek

Ty przeżywasz przełomowy moment swojego dziecka, bo ono z bezbratnego przedszkolaka stało się uczniem. Czasem udaje Ci się dostrzec u samej siebie: lekko ścignięte uszy, zamarszczone czoło (jakby od nadmiaru myśli) i zaczerwienione policzki. Kto z Was przeżywa barwną szkołę start?

Dwa tygodnie oczekiwania w głowie rodziców. Każdy też starał się oblaować jakimś atrakcyjnym szkolnym przyborem. Tobie samej też śmiały się ucy do tych jakżeśkolwiek, łowców, estetyczni zdobionych przedmiotów.

Dzieciak paradował w pięknym turmistrze wopokanywanym podreknikami, już na tydzień przed rozpoczęciem roku. Jego szczytowa, radosna aż uginały się pod ciężarem. Ale był dumny z siebie. Na szczęście chętnie szedł do szkoły. Ale teraz rozpaczeli się normalni, szkolny ryt. Pierwsze wstawiennicze, codzienne obowiązkowe i stępy. Wyjdzie Ciś, że twoje synek jest poważniejszy, a może tylko stracił takie poważne miny. On chyba też tak czuje, bo po raz nie-ty, pro, by go mierzyć i przesuwać kreskę na dziewięć sprzed wakacji. Wiesz, że szkoła to nie przelewki. Trzeba się przystosować. I boisz się o małego czy polubi on swoją panią, czy ona odbarczy go sympatią, i czy będzie sprawiła-

wa. Pragniesz, by twój chłopiec był grzecznym, zadawał sobie w klasie mildy dobytek kolegów i chętnie się ucył. Chyba nie żądasz zbyt wiele...

Sama po sobie wiesz, jak ważne są lata nauki. Choć chcesz doradzić, masz przed oczami wciąż brylujące obrazy swojej klasy, nauwczyli, radosnych i bolesnych przeżyć. Od tego, jak twoje dziecko będzie się czuło w roli ucznia jest uzależnione i twoje samopoczucie. Gdy zgoniona trudną pracę wracasz do domu, jesteś mniej ciepła i wyrozumiała.

Początek kariery szkolnej... Powtarzasz więc sobie: „spokojnie, tylko spokojnie” – jakby te magiczne słowa miały wyćwiczyć twoje emocje związane ze zniechęceniem czy bezradnością twojego chłopca. Córka też, już licealistka, razem z tobą dzieli niepokój. Dla niej rozpaczający brzuszek jest jak maskotka. Przez to już nie możesz samodzielnie i w nocy się potęgić. Łatwo jest jednak pojąć w przesadną panikę. A wiesz, że to nie stępnia ani tobie, ani dziecku.

Pocieszasz się, że nie ty jedna przeżywasz taki moment początku nauki szkolnej swojego pupilka. Wciążkim dzieciom dużo optymizmu, wyrozumiałości nauczycieli i rodziców żyć

JOLANTA TAPOROWSKA

AGENCJA TAS-TAS Donosi

Strzeżniemy dla wojewody

Partie, które zwyciężyły w wyborczych szrankach zaczynają przystępować do podziału politycznych łupów. Zofialnych sugestii kieleckiej organizacji PSL wynika, że w pierwszej kolejności na celownik wzięto wojewodę Płaskankę, który jako sympatyk UD winien teraz pożegnać się ze stanowiskiem. Podobno stołek po nim ma wziąć wieciewojewoda Szopa, palma spód białego dostanie się postawli Pawlakowi, gipsowy orzeł ze ściany przeznaczony jest dla senatora Pastuszk, natomiast barkiem i rękami zajmie się poseł Bugaj. Na razie nie ustalono, co zrobi z piękną sekretarką panią Beatką.

W nocy pod kołdrą

– Z punktu widzenia interesów związku lepiej, byśmy mieli swoją reprezentację w Sejmie – stwierdził przed wyborami szef świętokrzyskiej „S”, W. Bartosz. – Z punktu widzenia interesów związku lepiej, że nie będziemy mieć swojej reprezentacji w Sejmie – stwierdził po przegranych dla „Solidarności” wyborach ten sam W. Bartosz. „Użyteczność dyalektyki marksistowskiej polega na tym, że jej pomocą można wyjaśnić idee na pozór nawet całkowicie sprzeczne” – napisał kiedyś W.I. Lenin. No, to już teraz wiemy, jakie krajki szef Regionu czyta nocami pod kołdrą.

Piersi w wyborach

W trakcie kabaretowej imprezy zorganizowanej w Kielcach przez rząd 17 września, a noszącej tytuł „Wybory Miss Wyborów 93” żądna panna nie chciała wspiąć się w barwach „Samobrońcy” i Partii „X”, za to SLD z chęcią zgodziła się reprezentować była Miss Regionu, Anna Skuratowicz. Wyborcza wygrana lewicy nikogo nie powinna u nas dziwić – z takimi nogami i takim biustem w kampanii postkomunistów musieli być „piersi w parlamencie”.

Zadyma

spożyczo-alkoholowa

Jeden ze sklepów spożywczo-monopolowych w gminie Morawica ma włączoną i charakterystyczną nazwę – „Zadyma”. Przynajmniej jeden sprzedawca alkoholu lojalnie informuje

klientów o królującym w jego placówce klimacie.

Mełkacz też płacze

Lekarsza wojewódzkiego J. Lewandowskiego, który przegrał wybory, starując z lokalną listą KLD widziano zaraz po 19 września z czerwonymi, spuchniętymi i pełnymi łez oczyma. Oficjalnie podano, że nasz niezłomny eskulap musiał iść na lekarskie zwolnienie z powodu zapalenia spojówek. Panie doktorze – nie ma się czego wstydzić! Sz takie porażki, po których nawet prawdziwy mężczyzna musi sobie trochę popłakać.

Rzekpa nadal siedzi

Prezydent Kielc R. Rzekpa nieoczekiwanie wygrał decydujące głosowanie w kwestii wycofania gwałtownie i nadal twardego siedzi w magistracie. Jest to tym bardziej zaskakujące, że na ingressie nowego kieleckiego biurokrata prezydent dostał w sektorze dla gości miejsce w antarmim rządzie, za to jego główny oponent, radny Czech, siedział tuż przy altarze z samego przodu. Za-

wiedli się ci, którzy przedwcześnie wysunuli z tego jakiegokolwiek wniosku. Włodaniec na wyborach nawet Kuria zaczęła tracić orientację w polityce.

Nie prosił

Zaraz po sesji Rady Miejskiej, na której odbywał się sąd nad prezydentem Rzekpą wyjechał on z oficjalną wizytą do zaprzysiężonej gminy w Danili. Tas-Tas demontuje plotki, jakoby prezydent złożył tam podanie o azyl dla politycznie prześladowanych.

Lgnie prawica do lewicy

Pierwszym, który na sesji RM rzucił się z gratulacjami w stronę świeżo upieczonego posła SLD A. Stomskiego był czolowy reprezentant Kieleckiego Komitetu Obywatelskiego K. Degener. Najważniejsze to dobrać do siebie właściwych przyjaciół na ciężkie czasy?

Sredni kurs dolara w skupie kantorowym wynosił wczoraj 19.505 zł, w sprzedaży 19.712,5 zł. W kantorach ceny dolara wahają się w skupie od 19.450 zł do 19.550 zł, w sprzedaży od 19.670 zł do 19.800.

Sredni kurs marki w skupie kantorowym wynosił wczoraj 11.915 zł, w sprzedaży 12.095 zł. W kantorach ceny marki wahają się w skupie od 11.800 zł do 11.980 zł, w sprzedaży od 12.000 zł do 12.200 zł.

	dolar	marka niemiecka	funt angielski	frank francuski	szwajcar	lir za 100
Oficjalny kurs NBP	19416 20208	11985 12475	29316 30512	3433 3573	1703 1773	1229 1279
KIELCE kantor ul. Świdwieńska 76	19520 19670	11980 12080	29320 29700	3420 3460	1700 1707	1247 1260
SKARŻYSKO kantor „Hermes”	19450 19700	11950 12000	29300 29700	3390 3500	1680 1720	1235 1265
OSTROWIEC PKO	19500 19800	11800 12200	28900 29800	3250 3500	1600 1750	–
RADOM PKO	19550 19680	11930 12100	29100 29900	3380 3480	1640 1740	1210 1250

Dwie polówki z „Czaru par”

Ona jest rodowitą kielczanką, on urodził się w przedwieślat mieście w Krakowie. Gdy miał 18 lat rodzice ze względu na wykonywaną pracę przeprowadzili go do Kielce. Wojtek o przeprowadzce i opuszczeniu ukochanego rodzinnego miasta nie chciał słyszeć, więc pozostał w Krakowie. Do Kielce przyjeżdżał jednak często i wtedy poznał

Dwa kasztany na długich nogach
Tak nazwał swą przyszłą żonę, gdy zobaczył ją po raz pierwszy. Wtedy miała 6 lat, przyjechała do Kielce, a było to 1 maja 1969 roku siostra postanowiła wyjechać go na dyskotekę do Wojewódzkiego Domu Kultury. Długo się opiekali i zarzekali się na pewno z nim nie zataczy. Wszedł na salę pełną już młodzieży, a mimo to od razu zwrócił uwagę na siedzącą gdzieś w kącie drobniutką, chudziutką małą dziewczynkę o olbrzymich brzozykach oczach. Już wtedy wiedział, że dla tego małego stworzenia jest wyjątkiem, a mimo to zataczył się do niej. Wtedy też poznał ją. Nie przypuszczał jednak, że za parę reszty swego życia Basia była wyjątkowo nieśmiała i skrepowana. Nie chciała nawet podać swojego imienia ani słyszeć o jakimkolwiek następnym spotkaniu. Wojtek wymyślił więc inny sposób: poprosił, by obiecała, że jeśli on zgadnie jak ma na imię, ona umówi się z nim na randkę. Oczywiście, wczelnie już rozczłowił, że zagadkę i gdy bezbłędnie podał imię Basia nie miała już wyjścia. Na owej pierwszej randce spotkali się w polowie drogi między swoimi domami. On ubrał się wyjątkowo elegancko, ona przyszła w szkolnym fartusku i... koleżankę. Wtedy też Wojtek dowiedział się, że Basia ma dopiero 16 lat i stwier-

dził, że na pewno nie jest to dla niego, mężczyzny bądź co bądź dorosłego i pracującego odpowiedzialnego partnera. Jednak zaprzyjaźnili się. Wojtek przyjeżdżał do Basii bardzo często, po to by wypłakać się w jej ramionach, że rzuciła go kolejna dziewczyna albo że znów się zakochał. W ten sposób spotykali się przez 14 lat. Już wtedy zauważył, że rozumieją się doskonale. Pewnego razu jednak Basia powiedziała stop. Miał już dość Wojtka - aktora, Wojtka który zupełnie nie może się ustosunkować, który sam właściwie nie wie czego chce. A on jak dzisiaj przyznaje przede wszystkim bali się wyrazić swoje prawdziwe uczucia do Basii, nie chce czymkolwiek odstraszyć i urazić jej ukochaną istotę.

Oświadczyny

Tak naprawdę oświadczyl z prawdziwego zdarzenia nigdy nie było. 8 marca w Dziu Kobiet kupił kwiaty także dla Basii mamy i razem wybrali się po nią do pracy. Gdy mama poczęstowała go czekoladkami, zapytał czy może wziąć jeszcze jedną dla swojej ukochanej dziewczyny. Dziewczyna na niego spojrzała, szczególnie później gdy owo czekoladkę podarował Basii. To właśnie były oświadczyny. Niedługo potem mimo ciągłego braku akceptacji ze strony rodziców wzięli ślub. Za kilka miesięcy urodził się Wojtek junior, a po latach Przemek. Oczekiwane czasy nie sprzyjały zbytnio małżeństwu. W pierwszym okresie wspólnego życia dziewczyna zaczęła zmieniać mieszkanie. Wreszcie otrzymali swój wymarzony przydział - dwa pokoje z kuchnią, ciśnie ale własne. Tam mieszkają do dziś. Wojtek z wykształcenia jest plasty-

wie polówki jabłnika

Po dwudziestu latach mamy już tę pewność, że podjęliśmy właściwą decyzję łącząc się ze sobą na dobre i na złe - stwierdza Barbara i Wojciech Rudziejewscy kielkie małżeństwo, które doświadczyło do ścisłego finału w telewizyjnym teleturnieju „Czar par”. Przemyśleliśmy wspólnie tak wiele tylko dlatego że potrafimy wspaniale się uzupełniać i wzajemnie sobie pomagać. Z tego wynika że jesteśmy idealnie do siebie dopasowanymi polówkami jabłnika. Bo to z pewnością prawda że kiedyś Bóg pokroił na pół owoce ze swojego ogrodu i porozrzucił je po całym świecie, a teraz każdy z tych polówek musi szukać tej jednej jedynej pary która będzie do niej pasowała.

kiem, uwielbia też muzykę i głównie z nią miał do czynienia przez większość swojego życia. Basia wraz z małymi chłopcami towarzyszyła mu więc przez cały czas, gdy pracował - na scenie, koncertach, wokalach. Nie zawsze jej się to podobalo, ale wiedziała że to jedyne sposoby by być przy Wojtku.

Szczerca w nieszczerca

Wiele razy ich to spotykało. Zawsze jednak znajdowali się wokół nich życzliwi ludzie. Ad wydawało im się to nieprawdopodobne. Kiedyś wybrali się do Niemiec na pierwszą wyprawę na Zachód. Sroga zima, śródek nocy, zupełnie sama boczna droga, a tu zepsuł im się samochód. Ledwie zdążyli się zatrzymać i pod kierownictwem buchalczyka, byli przetrząsani i bezradni. Nagle z daleka nadjechał samochód. Zatrzymał się i wysiadło z niego wielu młodych Niemców w większości pijanych o bardzo nieciekawym wyglądzie. Państwo Rudziejewscy bali się nawet z nimi rozmawiać, próbowali ich zbliżyć czymkolwiek. Tamci jednak uparli się że im pomogą. Dwóch młodziuchno szybko naprawiło samochód własnymi narzędziami, a reszta na środku drogi przy muzyce z magnetofonu urządziła sobie wspaniałą dyskotekę. O wszelkich formach wdzięczności wybaczyli nie chcieli nawet słyszeć. Podobnie było jak wracali, tym razem już w Polsce. O ścieżkę rano urwało im się kolo od samochodu. Natychmiast znaleźli się ludzie, jadący o tej porze do pracy, którzy z chęcią i uśmiechem w uszach pomogli im w kłopotach, nie chcieli oczywiście, nie w zamian.

Imieninowy prezent

Teleturniej „Czar par” był pomysłem młodego syna Przem-

ka. To on znalazł ogłoszenie w gazecie, że poszukuje się par małżeńskich z poczuciem humoru. Tęte udało się namówić szybko, a mama byłaby trudniej, postanowili więc zachować w tajemnicy fakt, że małżeństwo Rudziejewskich zgłosiło do konkursu. W liście do telewizji napisali że są weselo muzykującą rodziną i wspólnie mierzą ponad 8 metrów wzrostu. Telegram z wiadomością o zakwalifikowaniu się do eliminacji przysłał dokładnie 4 grudnia w dniu imienin Basii. Wojtek przysłał go jako prezent, a wiadomo prezentów się nie oddaje. Nie wierzyli że przejdą dalej, że wygrają z 250 parami, wśród których byli lekarze, dziennikarze, aktorzy. A jednak wszyscy odpadali, a oni doszli do finałowej ośmiódki, z której już nie odpadło. Przyszli przez 64 rundy różne konkurencje. Do wesołego podchodzący z maszynami szczerzono, dlatego odnieśli taki sukces. Nad niczym nie mu-

siali się dłużej zastanawiać, udawać, przecieć we wszystkim światem, że się rozumieją. Najbardziej lubią zadania domowe, zdobywają w nich najwięcej punktów. Żyją za najlepsze uznano m.in. jabłuszko - ich przebranie na bal maskowy. Basia była jedną polówką a Wojtek drużką. Najlepiej wykonywali drzewo genealogiczne, przy okazji ratując wiele rodzinnych pamiętek, najlepiej też zataczyli tango. „Czar par” jest dla nich wspaniałą zabawą, przysługą, potwierdzeniem że razem mogą zrobić o wiele więcej niż każdy oddzielnie.

To nie, że podczas ostatniego programu nie wiedzieli, ile wynosi prędkość światła. Najważniejsze że Basia bez problemu rozpoznała Wojtka gwiazdzącą przy stole, a Wojtek nie miał z zamkniętymi oczami wskazać wśród wielu pokazanych na ekranie, ukochane usta Basii.

ANETA CZABAN

Rodzina w komplecie

Foto: Redakcja

Sprawca - uszkodzony gen

Nowe spojrzenie na migrenę

Milion Polaków - to według doświadczeń szarych lekarzy - cierpi na migrenę. Choroba, jak definiuje Encyklopedia, to „napadowe bóle głowy, którym towarzyszą nudności, a czasem jeszcze podrażnienia skóry - mialy”.

Przez całe lata, a nawet wieki, lekarze porostawali wobec migreny bezradni. Fortuny na jej leczeniu naprzemiennie szarlatani, proponujący raz po raz nowe, cudowne metody leczenia. Neurologi byli jednak zgodni - znany objawy migreny, nie wiemy, co ją wywołuje.

Szczególnie intrygujący był fakt, że nie na przemyślaną dolegliwość zapadały przede wszystkim - kobiety oraz ludzie wybitni. Znanne są opisy cierpienia wybitnych pisarzy, filozofów, nawet młodych, z Juliuszem Cezarem na czele.

Wszystko to rodziło przypuszczenia, że istnieją jakieś związki między zachorowaniami a wrażliwością człowieka. Im osoba bardziej wrażliwa, delikatniejsza, tym bardziej podatna na ból. Ale dlaczego?

Ostatnio lekarze francuscy znaleźli odpowiedź. Tak przynajmniej twierdzi zespół genetyków z paryskiego szpitala im. Neckera.

Otóż powodem migreny jest wada genetyczna, a konkretnie uszkodzenie jednego z genów w dziesiętnym

chromosomie. Jeśli twierdzenie lekarzy zostanie potwierdzone w dalszych badaniach, może wreszcie mieć prawo życia odciążały ból. Bo poszukiwania skutecznego leku zostaną skierowane w inną stronę niż dotychczas.

Oczywiście odkrycie to ma i swoją drugą stronę. Wynika bowiem z niego, że na migrenę skazuje się potężnym chorowiczem rodziców. Zdaniem lekarzy, wadliwy gen dzieć najczęściej dziedziczą po matce.

Władze francuskie zapowiedziały już wyssugowanie środków finansowych na dalsze badania. Jest to inwestycja opłacalna, bo jak obliczono, strata z powodu chorób, opuszczonych prac, itp. wynosi w sumie tylko EWG ponad półtora miliarda dolarów rocznie.

Lekawożona migrena może przeżyć się z czasem w bardzo poważne schorzenie. Do zaburzeń wzroku i potężnego bólu może dojść także uczucie, mowa, nawet utrata świadomości. Znanne są przypadki paraliżu, a nawet śmierci.

Dla ludzi cierpiących na tak poważne dolegliwości dotychczas nie było lekarstwa. Terapia środkami przeciwbólowymi dawała tylko chwilową ulgę. Może dzięki rewelacyjnemu odkryciu lekarzy francuskich ich los wreszcie się odmieni. A.M. (PAL)

Oszalałająca kariera wawy

Nazłość szatanowi

„Ten szatański napój jest tak doskonalony, że szkoda byłoby pozostawić go niewykorzystanym. Ochrzczymy go nazwą szatanowi i zrobimy zeń prawdziwie chrześcijański trunk” - tak pisał w XVII wieku jeden z papieżów, kiedyś VIII wieki po raz pierwszy spróbował kawę.

Ojczyzną kawowego drzewka jest Etiopia. W starożytności dojrzałe owoce spożywano tam z miodem i solą. W XVI wieku kawa pojawiła się w Arabii, skąd nieco później przywędrowała do Europy.

Żywsze kozy

Nie wiadomo dokładnie kto, gdzie i kiedy wymyślił, że z tych

małych ziarenek można przyrządzić napój. Mówi się o Jemenie, Etiopii i Sudanie. Może prawdziwa jest jemenska legenda opisująca zdarzenie z początku naszej ery. Pewnego dnia dżewisz pasący kozy zauważył, że stały się one żywsze niż zwykle. Niebawem odkrył, że zwierzęta zachowują się tak po zjedzeniu owoców krzewu kawowego. Muzułmanin odzbrał więc kilka ziaren, wysuszył je, zaparzył i wypił - otrzymał napój na własną kawę.

Przykład Mahometa

W drugiej połowie XIV wieku na Bliskim Wschodzie kawa cieszyła się bardzo dużą popularnością. Nie wszyscy ją jednak akcep-

towali. Mahomet nigdy nie pił kawy, stąd fanatycy muzułmańscy surowo zabraniali spożywania tego naparu wszystkim wyznawcom islamu.

Zwolenikom aromatycznego napoju szybko przybawo. W XVII wieku w Turcji znowa mogła otrzymać nawet rozród - gdyby nawet nie zaparzyć jej w odpowiedniej ilości ziaren kawowych.

Szkaradny napój...

W Polsce nazwę kawa pierwszy raz wymienił ok. 1670 roku A. Morzyn. „W Malcie - śmiesz pomysł, kosztowny kawy”.

Trunka dla Turków... Ale ten szkaradny napój, tak brzydki truciźna i jady.

Co żadnej śliny nie puszcza za zębami. Niech chrześcijański nie plu-gawij gęby”.

Ale już w XVIII wieku stała się bardzo popularnym napojem.

Dzisiaj kawa uprawiana się w stracie niedzielników w Afryce i Ameryce Północnej, w Wietnamie, w Indonezji. Jest ona naparem moczopędnym, mocno pobudzającym akcję serca i mózgu.

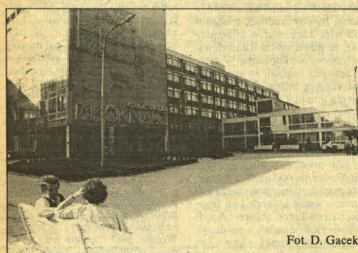
(at)

„Włóknarz” skazany na likwidację

Kłepsydra dla sanatoriów

Prawie 200 pracowników sanatorium „Włóknarz” w Busku-Zdroju może od 1 stycznia 1994 roku stracić pracę, a tysiące kuracjuszy „skazanych” na buską siarkę – możliwość leczenia.

Fot. D. Gacek

Ministerstwo Zdrowia przysłało także do „Włókniarza”, a także do innych sanatoriów branżowych w Busku – „Rafala” i „Nidy” pismo następującej treści: „Zgodnie z postanowieniem par. 6 umowy 39/92, wypowiedzianą z dniem 30 września 93 r. powołaną umowę, ze skutkiem na dzień 31 grudnia 93 r. minister zdrowia Andrzej Wójtyła”. I tyle. Ani słowa wyjaśnienia! A owo wypowiedzienie oznacza, że od nowego roku kuracjusze musieliby pokrywać wszystkie koszty pobytu i leczenia.

– To wypowiedzenie spadło na mnie jak grzmot z jasnego nieba – mówi dyrektor „Włókniarza” Jerzy Pamula. – We wtorek byliśmy na nadzwyczajnym posiedzeniu Rozmawialiśmy o modernizacji sanatorium, kiedy przysłała informacja z ministerstwa. Federacja ani związki zawodowe nie mogły nigdzie zaskarżyć tej decyzji. Wyśleliśmy jedynie pismo z prośbą do premier Sułkowskiej o wycofanie decyzji. „Włóknarz” jest za dużym obiektem – mamy 470 miejsc – żeby od stycznia przejść na samofinansowanie. Nie znajdziemy chętnych na wszystkie

pełnopłatne miejsca. Gdyby rząd zmniejszał nam dopłaty etapami, np. co roku o 5 do 10 procent, to może za kilka lat moglibyśmy się usamodzielniać.

Isknięcie od 20 lat sanatorium „Włóknarz” jest własnością Federacji NSZZ Przemysłu Lekkiego. Zgodnie z zawartą umową Ministerstwo Zdrowia dofinansowało około 80 procent miejsc. Pacjenci kierowani przez wojewódzką komisję zdrowia płać od 120 do 168 tys. zł za 24-dniowy pobyt. Wypukający pozostałe miejsca – od 180 do 295 tys. za dobie.

– Pracownicy „Włókniarza” są wstrząśnięci i zaskoczeni decyzją ministerstwa – mówi przewodnicząca organizacji związkowej, Grażyna Borycka. – Nie mieści nam się w głowach, by jeden z najnowocześniejszych obiektów w kraju przestał działać. Są gorze placówki i ministerstwo będzie je finansować – to zupełnie niezrozumiałe. Jeśli doszłoby do likwidacji, to prawie 200 osób straci pracę. Busko jest miastem zdrowotnym, nie ma żadnego zakładu, który przyjmowałby nowych ludzi.

W Busku dzięki naturalnym źródłom siarki leczone są przede wszystkim schorzenia reumatyczne, z wywróceniem stawów, dyskopatie, choroby kręgosłupa, parodontozę. W sanatorium „Włóknarz” wykonywanych jest 28 różnych zabiegów, są kąpiele siarkowe, okłady z borowiny, biczę szkockie, 4 rodzaje masażu, fizykoterapia, zajęcia w basenie i w sali gimnastycznej. Wszystkie zabiegi przeprowadzane są na miejscu, kuracjusze mogą przez cały pobyt nie wychodzić z budynku.

Dla chorych na wózki inwalidzkich przygotowano specjalne ciotki i windy. W budynku jest sala telewizyjna, biblioteka, kawiarnia, bar, z przekąskami, apteka, zakład fryzjerski i kiosk „Ruch”.

– Rzadko widziałam, nawet w krajach Europy Zachodniej, obiekt tak kompleksowo przystosowany do potrzeb pacjentów – twierdzi kierownik Katedry i Kliniki Rehabilitacji Śląskiej Akademii Medycznej, profesor Krystyna Dobosińska. – Kąpiele siarkowe są najbardziej skutecznym lekiem we wszystkich schorzeniach reumatoidalnych, zwróceniem stawów, kręgosłupa, parodontozę. Tylko siarka może wypłynąć na poprawę chorej chrząstki stawowej. Wielo chorych jest po prostu skazanych na Busko – tylko tu i w Solcu są źródła siarki.

Mimo wielu prób nie udało nam się w piątek skontaktować z autorem decyzji ministerstwa. Motywów możemy się tylko domyślać. Jednak uzasadnienie ich zerupłości budżetu jest zbyt proste. Decyzja nie dotyczy bowiem sanatoriów państwowych. Brak konsultacji ze związkowcami i iakończoność formy świadczeń o dużym podpięciu urzędniczych i Ministerstwa Zdrowia. Czy na „Włókniarzu”, „Rafale” i „Nidzie” zwaśnie kłepsydra?

MARTYNA GŁĘBOCKA

40-lecie Technikum Geologicznego w Kielcach

Poszukiwacze skarbów

Jest ich ok. 1700. Rozsiani po kraju, niektórzy poza jego granicami. Wychowankowie i absolwenci Technikum Geologicznego w Kielcach. Zaglądają przy pomocy coraz to doskonalszych narzędzi w głąb Odkrywają ukryte przed wielbiskimi skarby w regionie świętokrzyskim i w dzielnicach innych rejonów Polski.

Szkółę powołano 28 lutego 1953 r. Pierwszą ciałową nauczycielką i wychowawczynią była Maria Zatorska. Dyrektorem – Ignacy Nestorowicz.

Pierwszy absolwent z 1957 r. Stanisław Dziura przewodniczył Komisji Absolwentów Technikum Geologicznego. Pierwszą Państwową Komisję Egzaminacyjną tworzyli: przewodniczący – dyrektor szkoły Jan Kamiński oraz I. Nestorowicz, E. Gigoń, E. Senkowicz, Z. Polak i M. Zatorska.

Wśród wielu niezapomnianych nauczycieli, wciąż żywa jest pamięć o długoletnim dyrektorskiej Janie Kamińskiej, który tę funkcję pełnił od 1955 do 1972 roku. Zmarł w 1984 r. Za jego kadencji przypadku największy rozwój technikum. Wspaniały organizator (o jemu szkoła zawdzięcza budynek, przy ul. Ściegiennego, sztaburdu fundowany przez Komitet Rodzicielski i zakład opie-

kuńczy, wzbogacenie o nowe zbiory pracowni i biblioteki).

W wielkie technikum geologii uczyli się też obokajacy. Korekcyjni popularnie zwani Kim i J. oraz Afrykańczy z Ghany, Nigerii i Zambii.

Szkola za swego patrona obrała Stanisława Staszica i jego hasło: „Być użytecznym narodem”. Nawiazuje do bogatych tradycji. Przez wiele lat zgodnie z potrzebami przedsiębiorstw przygotowywała fachowców wiertników i geologów. Obecnie, jak mówi wicedyrektorka technikum Jolanta Szajn, geologów-ekologów. Rozszerzono profil nauczania o takie zagadnienia jak: ochrona środowiska, złożeń, prognozowanie zmian zachodzących pod wpływem zanieczyszczeń, zagospodarowanie odpadów mineralnych.

„Minęło 40 lat. O swej budzie” nie zapominają wychowankowie i nauczyciele. Koleżeńskie spotkanie odbędzie się 21-3 października. W pierwszym dniu o 9.45 meczu we bazyli katedralnej za zmarłych absolwentów i nauczycieli. O 10.30 spotkanie przy dawnym budynku Technikum Geologicznego przy ul. Ściegiennego 13. A o 12 w Zespole Szkół przy al. Legionów (d. Marchlewskiego). A potem... w Amfiteatrze.

JÓZEF WIERZBA

Nauczyciele przed swoją szkołą

Fot. D. Gacek

Wczoraj widziałas koleżankę. Wygląda jak zwykle – nijaka spódnica, półgłówki, myślowate włosy splecione w jakiś niedbały kokczek, były nie przeszkadzały. A dzisiaj? Włosy krótkie, ubranie na polską, ciemny kolor, modny kostium – to znacznie krótsza spódnica. Wszyscy się za nią oglądają, i ty też. Nie poznajesz w plewnej chwiei starej znajomej. Zaprzata ci potem pytanie: dlaczego ona się tak zmieniła? Czyba ma na oku jakiegos faceta...

Dlaczego kobiety zmieniają kolor włosów, dlaczego zapuszczają lub obcinają włosy?

Zwykle, oczywiście, robią to dlatego, by przypodobać się ulubionemu mężczyźnie. Czasami są zmuszone do zrobienia porządku na głowie, bo dotychczasowe „rozwichrzenie” czy artystyczny nieład nie licują z nową, odpowiednią pracą. A czasami po prostu w życiu kobiety są zbyt ważne wydarzenie – ślub, zaręczenie, spotkanie kłopotliwe po latach. To skłania nas do dążenia do zmian, gdyż nie znosimy, by nad nami nie było litowane, że takimi szare kury domowe.

Słodką blondynką czy zła ruda?

Dlaczego się farbujesz?

Kto zapuszcza włosy? Psychologowie powiedzą, że kobieta, która chce odnieść sukces, pogodzi się z sobą i ze światem. To nie jest łatwe, ale za zapuszczenie włosów nie jest proste, nie da się tego zrobić natychmiast, potrzebna jest cierpliwość. Taka sama, jaką musimy wykazać, by zmienić swoje wnętrze. Długowłosie potrzebują ponoc więcej spokoju, chciałyby być mniej aktywne, mniej odpowiedzialne. Młode dlatego tak widują panów lub długowłosie kobiety, podświadomie oczekując od nich kobiecości i wyciszenia.

Gdy pani decyduje się obciąć włosy, może to oznaczać, że wreszcie ma dość niałości i porządkowania, i sama chce być sobą swoimi sprawami. Krótka

fryzjarka to znak kobiety aktywnej zawodowo, silnej osobowości, zażenowanej na fryzurę nie krzącającej się o światło słotki, kociątko, uległość, posłuszeństwo. Choć – jak twierdzą niektórzy fryzjerzy – krótkie włosy to także oznaka smutku. Kiedyś kobieta odwołania obcinała zalu włosów. Zdarsza się to i dziś, choć zapewne nie udawaniem sobie takiego podtekstu nagłej decyzji o rozstaniu z kochanym. Starzejące się panie albo próbują nadgonić czas – obcinają włosy, modelując nowoczesne fryzury, albo też pozostają przy coraz bardziej rebotym wykończeniu, zamotywanym wyle głowie.

Siwizna. Farbowanie to przede wszystkim zakrywanie siwych włosów, ukrywanie lat. Choć zdarza się, że kobieta przestaje włosy farbować, mimo całych lat spędzonych w kolorze słonecznego

blond. Co to oznacza? Albo nagłe zbiednienie – nie stać już na kolor, albo – jak twierdzą niektórzy – po nagłym przypływie obywateli. Taka kobieta dochodzi do wniosku, że szkoda faty, tak jest stara i siwa, i nie ma się ani po co, ani dla kogo malować. Zdarsza się, że po jakimś doświadczeniu panie porzuca swój pesymizm i idzie do fryzjera czy fryzjarki, by odrośnięte włosy zamaskować.

Na czarno farbują się zwykle osoby, które chcą być nieco tajemnicze, kobiece, pragnące zasygnalizować swój temperament, choćby nawet na oko nie o tym nie świadczyły. Są też panie, które dawno przystąpiły do farbowania na czarno i tak to już zostało. Ko farbują się specjalnymi podkładkami. Ko farbują się na blond, ten chce

podkreślić swoją atrakcyjność. Blondynki nieodmiennie są odbierane przez panów jako bardzo kobiece i jednocześnie bardzo atrakcyjne, dynamiczne, nietłumie do zdominowania.

A panie rudo? Mówią się, że rudo są złe, fałszywe, nieobliczalne. Niektórzy mężczyźni odrochno unikają kobiet rudych – zwłaszcza ci słabsi. Ufobawiają na rudo spokoja panu to znak, że ma ona tego spokoju już dosyć. Chciałaby być ładniejsza, zwrócić na siebie uwagę, ołozczenia, zasugerować namętność, niebezpieczeństwo. Może to być wreszcie pan, która chciała zrobić się na blond krótkim z reklamowymi specyfikami, a na jej ciemnych włosach włosach efekt jest właśnie taki.

Paniowie – zanim zainteresujecie się farbowaniem na rudo dziewczyną w oczekiwaniu namienności niebezpieczeństwa, chwile porozmawiajcie z jej fryzjarką! Unikanie wody potłok – dziewczyną na mogła przecież złe przecząć cudziemuśk nazwie i chciała być zupełnie inna – ale bynajmniej nie ruda i namięta.

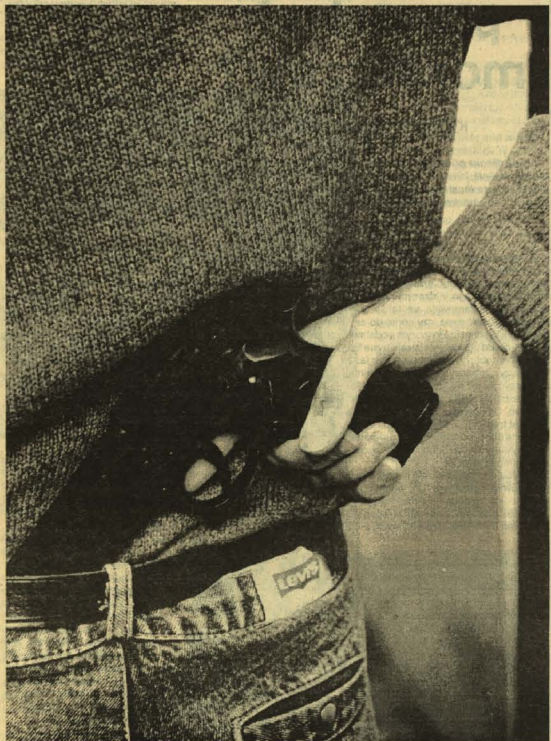
STELLA SAWAJNER (PAB)

<http://sbc.wbp.kielce.pl/>

ŚWIĘTO ZBOJÓW KRZYSKI

DODATEK SENSACJI I TAJEMNIC

ROK I NR 1

Fot. D. Dacek

Portret rodzinny z siekierą w tle

ZBIGNIEW OLEJARCZYK

Na dobrą sprawę wojnie między Skapskimi i Paluchami nikt się w Górnym Młynie nie dziwi. W końcu różnie między sąsiadami bywa – kochają się, całują, razem piją wódkę, aż tu nagle lup! – ni z tego, ni z owego ktoś kogoś zajeżdże kłonicą między oczy. Żadna sensacja.

A w Górnym Młynie ludzie swoje wiedzą – przecież Skapscy i Paluchy stanowią rodzinę i to taką, że pokrewieństwa kołmi nie rozewiesz. Nie tylko matka tych pierwszych jest rodzoną matką tych drugich, ale na dokładkę ojciec tych drugich jest najprawdziwszym bratem ojca tych pierwszych. – Jak się kiedyś starzy powiedli, „na krzyż”, to teraz mówią za swoje – mówią we wsi. – Jeszcze wnioś będa, że ich krzyże dźwięk do końca życia. Z tego musiła wynikać wzajemna zacierłość, nienawiść na śmierć i życie.

Gdyby chcieli ukarać winnego tej wojny i rodzinnej hańby, trzeba by długo szukać po świecie, bo tak prawdę mówiąc, nie ma go ani u Skapskich, ani u Paluchów. Zaraz po tym, jak Stalin wyciągnął kopyta, bracia postanowili podzielić się ziemią, więc wezwali mierzniczego, żeby im równiutko przetrzoił działki pod budowę domów. Chyba jakiś ten mierzniczy musiał być, okno mu zezwoliło albo co najmniej sławny zyczącym pochłił tego przy pomiarań, bo w papierach granica poszła podziurkowana jak wysk strzeliła, za to w naturze, znaczy między działkami, mocno została zwichrowana. Ale kto by tam wtedy ośmielił się poprawić

goodek? Czaży były inne, chłop urzędnikowi nie podkaszcz, więc gdy ten spytał braci, czy im podział pasuje, odpowiedzieli, że owszem pasuje i zgodnie podpisali na koniec mierzniczą protokół. No więc po sprawiedliwości należało tego goodeka odnaleźć, choćby spod ziemi wydostał i ile wlezie nalożył mu po mordzie. Tylko jest jedna zasadnicza trudność – 30 lat z okładem minęło, chłop dawno już z Końskich wyjechał, albo faktycznie ziemię gryzie i mordobicia nie. Zato w Górnym Młynie wychodziło po nim że zwała granica z plotem, zza którego śmierć czoła na sąsiada z siekierą pod pachą.

O ddajemy oto w ręce naszych czytelników, mogący się stać w przyszłości oddzielną gazetą, dodatek, poświęcony współczesnym a i odleglejszym w czasie sensacjom i tajemnicom.

Nazywa się, jak przystało na tematykę, którą będzie podejmował i miejsce, gdzie jest wydawany. Nie ma w nim przecież aluzji do niedawnej politycznej maskarady, bo nie polityką się tutaj zajmujemy, ale zwyczajnym życiem, jego dramatami, cieniami, tajemnicami i po trosze historią, a to ona właśnie utrwaliła w ludowej pamięci postać szlachetnego i dzielnego świętokrzyckiego zboja – od legendarnego Madeja po Barbarę Rusinowską i bliższego naszym czasom Malarskiego, który jak podhalański Janosik zabierał bogatym i dawał biednym.

Dziś zboj ma, niestety, mniej szlachetne oblicze, ale to nie znaczy, że nie powinniśmy o nim mówić. Wręcz przeciwnie...

Najważniejszą sprawą zawsze jest człowiek i jego nieszczęście; szczęścia się nie opisuje – powiedział kiedyś pisarz oraz reporter Paweł Hulka-Laskowski i te jego słowa będą częściowo naszą dewizą.

Drugim nurtem, który chcemy tu prezentować, jest budząca ciekawość sporej grupy ludzi – parapsychologia, a więc zjawiska nie wyjaśnione przez naukę, często przez nią nie badane, ale przecież – jak na to wskazują liczne przykłady – istniejące i najczęściej nazywane paranormalnymi.

powąchać nie chcieli, toteż pole zmierzili prawidłowo, po czym ogłosili, że Paluchowie jakimś cudem chąpneli kawał gruntu Skapskich. Jakich 50 cm czy coś kolo tego i jak tu w dyle nie wierzyć? 30 lat rodzina po sąsiedztwie ziemię uprawiała i domy budowała, aż tu nagle okazuje się, że jeden to złodziej. Nie było wyjścia, jak już prząd wyjechał na jaw, należało sprawę załatwić – poszli Skapscy do Paluchów i czarnymi na białym wyłożyli, że zbudowane ploty trzeba rozbrać i granice cofnąć tak, jak sto w mapach. Kłopot w tym, że propozycja jakoś Paluchom nie trafiła do przekonania. Dobra była stara granica przez 150 lat? Dobra. Stal plot tyle czasu w spokoju? Stal. Podpisywali bracia zezwolyły protokół? Podpisywali. No to, żadnego rozbiernia i cofania nie będzie.

Jak dokładnie później plot z tą wojną, to tylko Pan Bóg jeden w niebie wie na pewno, bo wsi przeczornie trzymała się z dala, a obie strony mają własne, krancowo odmienne wersje wydarzeń. Wiadomo, że po odmowie Paluchów szłał trafił Skapskich od razu, więc sami postanowili wymierzyć sprawiedliwość, o swoje się upomnieć i stary plot rozbrać.

(dokończenie na str. III)

Okropi GdPR

Prokuratura Rejonowa w Bielsku-Białej skierowała do sądu akt oskarżenia przeciwko Adamowi C., studentowi Politechniki Śląskiej, który w kwietniu br. w Szczurku ukradł skarbankę, należącą do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. W skarbankę było ponad 800 tysięcy złotych, zebranych na fundusz ratownictwa w górach.

Cynjni celnicy

Celniczy z przejścia granicznego w Kolbuszowie uderznięli przemytnikowi Niemiec 360 kartonów papierosów wartości 360 mln zł. Natomiast na przejściu w Ogrodnikach pracownicy służb celniczych zatrzymali 30-letniego Litwina, który usiłował wywieźć z Polski 89 złotych monet wartości ponad 500 mln zł.

Tragiczny rekord

W ciągu 8 miesięcy br. w wypadkach drogowych w całym kraju zginęło 2625 osób, a ponad 40 tysięcy zostało rannych. W ostatnim tygodniu od 20 do 26 września zanotowano nowo tragiczny rekord. Na drogach wydarzyło się 1121 wypadków, w których śmierć poniosło 138 osób, a ponad 1300 zostało rannych.

Śmierć policjanta

W szpitalu MSW w Warszawie zmarł 27-letni, po kilku operacjach policjant, ugodzony 8 pociskami przez bandytę na warszawskim Mokotowie. Bandyta został ujęty.

Jeszo trzej policjanci, którzy zostali w tym roku ranni przez bandytów. W ub. roku 4 policjantów zginęło, a 71 zostało rannych.

Morderstwo na zlecenie

Dwaj młodzi ludzie - 23-letni krakowianin i o rok młodszy mieszkaniec Dąbrowy Górniczej zostali w tym tygodniu aresztowani przez miejscową prokuraturę pod zarzutem zabójstwa w sierpniu br. właściciela punktu skupu złomu i jego kolegi. Morderstwo zaplanowała żona „złomiarza”, która wynajęła bandytów za 40 milionów złotych. Peralnego dnia w domu letniskowym przebywał również kolega jej męża, który również został zabity.

Nastoletni zabójcy

W Krośnie trzech nieletnich chłopców zamordowało staruszkę. Wojciech M., niespełna 14-letni (dwaj jego 16-letni kolegi napadli w nocny mieszkającą samotnie 82-letnią Ludwikę M., spodziewając się znaleźć pieniądze. Brońnią się kobietę najpierw z napaści „ciężcy” szczyrkami. Po zabójstwie młodzi bandyci zbiegli nie odnajdując pieniędzy. Tej samej nocy Wojciech M. zgłosił się na pogotowie w celu opatrzenia krawieżycej rany, ponieważ w czasie uderzenia ofiary szczyrkami rozciął sobie palec. Po kilku godzinach policja zatrzymała całą trójkę.

Przećco pod siedzeniem

Ponad 90 kilogramów złota i platyny wartości 10 mln zł usiłował przewieźć przez granicę obywatel Polski, zamieszkały na stałe we Francji. Przemytnik uderznięli w minioną środę funkcjonariusze działu operacyjnego służby celnej w Stubiach. Kiedy ludzie z tzw. czarnej brzołdy zajęli pod siedzenia zdejzającego do Niemiec „renaulta safrane” znaleźli złoto i platynę w sztabkach i krążkach, a także złote monety, w tym 300 monet sprzed 1850 roku. Ponieważ w samochodzie nie było pasażerów, nie było wątpliwości, że przewoźne złoto należało do kierowcy, który na wyjaśnienie całej sprawy poczeka sobie w areszcie tymczasowym.

Przez granicę - pod wagonem

Trzech obywateli Rumunii znaleziono w miniony poniedziałek, jak schowali pod wagonem z cementem usiłowali dostać się na polski prom. Rumunowie odkryli Straż Graniczną na chwilę przed skierowaniem wagonu na prom „Jan Śniadecki”, który miał popłynąć do Szwecji. Uciekinierzy układowali się na osiach wagonu prawdopodobnie podczas postoju na stacji w Świnoujściu.

Dziwczyna za 1500 DEM

Przed Sądem Wojewódzkim w Szczecinie toczy się proces przeciwko trzem mężczyznom i żonie jednego z nich, oskarżonym o wywołanie młodej kobiety do domu publicznego w Holandii. Przyszytek rozkoźszy „Sals” miał się w miejscowości Venlo. Tam za pośrednictwem oskarżonych trafiło 18 dziewcząt z Polski, którym w prowadzonym przez Turków lokalu obiecywano dobrze płatną pracę kelnerek i kucharek. W rzeczywistości dziewczyny od początku były zmuszane do uprawiania nierządu. Kilka z nich zostało po drodze zgwałconych. Połscy pośrednicy, za każdą przywiezioną z kraju dziewczynę dostawali od Turków po 1500 marek niemieckich. (KIS)

Są mistrzowie sztuki walki, o których mówi się, że zabijają przy pomocy techniki „opóźnionego śmiertelnego ciosu...”

Zabić może też zwyczajny karateka...

Czy nie szkoli się, przez packiem, przyszłych morderców?

KRZYSZTOF SOWIŃSKI

„...Jak gładka powierzchnia zwierciadła odbija wszystko, co znajduje się przed nią, jak cicha dolina wzmacnia najsłabsze dźwięki, tak studiujący karate musi wyrzucić ze swego umysłu wszelkie samolubne i złe myśli, aby móc reagować, na wszystko co znajduje się przed nim...”
G. Funakoshi

1. „Czy nie szkoli się czasem przyszłych morderców? Czy można człowiekowi za jednym ciosem?” - oto pytania, które zadaje sobie wielu osób w progę nowego sezonu sportowego, widząc młodzieńcą garzącą się do karate. Zastanawiają się także ci, którzy chcieliby posłać syna, czy córkę do tak cwi- czeń walki Wschodu. Przy czym podstawową motywacją do uprawiania karate bywa ta - o nauce samoobrony. Przeważa opinia, że wystarczy „zobaczyć” jakieś uderzenie, powtórzyc je i już się „zna” karate. Jest to nieporozumienie! Dla poznania różnych uderzeń, bloków czy kopnięć potrzeba wielu lat treningu. Trenerzy w Japonii polecają na dobry początek, tysiąc uderzeń, wykonywanych każdego ranka przez przynajmniej kilka lat.

Wydaje mi się, że karate nie nauczy się człowieka agresywnej. Dla tego nie osobowości złożone techniki karate będą nie do opanowania - mówią jeden z doświadczonych instruktorów tej sztuki z Kielc.

2. Karate czyni ludzi lepszymi. Wiedziałem to na własne oczy! - dowodzi z pasją Grzegorz Piotrowski mistrz świata w kick-boxingu, wielokrotny mistrz Polski w karate i kick-boxingu, obecnie udatnie debiutujący na zawodowych ringach w boksie.

W Kielcach karate uprawia się od kilkunastu lat. Przez sale przewinęli się setki osób obojga płci. W różnym wieku.

O skali trudności, które pojawiają się przy doskonaleniu

się w sa- czym jest, świadczą fak- że przez te wszystkie lata, w jednym z

stół, pojawiało się tylko dwóch mistrzów, posiadaczy tzw. czarnego pasa. Ich umiejęt- ności i instruktorów nie podlegają żadnej dyskusji. Ta wąska grupa ludzi mogłaby rzeczywiście stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego. Jednak tak się nie dzieje.

Jeszcze kilka lat temu karate w Kielcach uprawiali głównie studenci i osoby dorosłe. Obecnie wiek ćwiczących znacznie się obniżył. Kilkułecie dzieci wykonujące „techniki” nie budzą już sensacji.

3. Karate, który chcieliby uczyć się karate w celu agresji, idą błędną drogą. Po pierwsze: zanim czegośkolwiek się nauczą, poddani są wielomiesięcznej obserwacji i uczeniu, trudnym ćwiczeniom ogólnorozwojowym, które przynajmniej na „oko” nie mają wiele wspólnego z kopnięciami czy uderzeniami. Po drugie: szybko zorientują się, że aby cios był skuteczny musi być poparty wieloletnią pracą. „Sku- teczniejszą” od uderzenia karate bywa cios ostrym narzędziem, czy twardym przedmiotem, czy w końcu strzał z pistoletu.

4. Karate walczono od początku, przylgając do niego słowa nie mające nic wspólnego z tą sztuką,

nie wyrażające jej - jak np. używano terminologii chrześcijańskiej mówiąc o budździe, a jeśli chodzi o sztuki walki - słownictwo związane ze swojskim i lubianym u nas boksem. Wielu skądinąd inteligentnych ludzi, uważa karate czy kick-box za „bezmysłną kopanie po nerkach”, chwalać przy tym pięściarstwo jako „sztukę szlachetnej samoobrony”. Nie rozumiejąc, że karate podobnie zresztą jak boks, stawia człowieka wobec ekstremalnych sytuacji walki, w której nie ma już jej subtelny typy rakietki, czy szpada. Nie rozumiejąc, że na macie czy ringu zawodnik pojawia się wiedziony własnym wyborem. A kontuzje muszą pojawić się gdzie się pierają się siłni, młodzi ludzie - jak choćby w bojach o mistrzostwo pikarskich. Należące z boisk obserwacji wynika, że wielu pikarzy nożnych to wybitni specjaliści od brutalnej walki wręcz!

Funkcjonują więc stereotypy. Człowieka na pewno można zabić jednym ciosem. Niekiedy bywa to cios ręką, niekiedy ręką uzbrojona w miek. Człowieka czy jakoś sprawę można też zabić słowem.

Od czasów „Wejścia smoka” setki młodziarzy, co jeśien pragną spróbować tej niezwykłej sztury ludzkiej aktywności, jaką jest karate. W tym roku do swoich siedzib zaprasza wiele szkół walki Wschodu: kick-box (wyrósł z karate), ju-jutsu (rodem z Japonii), kyokusho, judo, tzw. kung-fu (o chińskich korzeniach), czy karate kyokushinkai. Obok judo ostatnio zyskuje karate ma najdłuższą kilkunastoletnią staż w naszym mieście, sprawdzonych instruktorów i wielu znanych zawodników.

4. Korzenie współczesnego karate giną w pomroce dzieł. Jedni jako kolebkę walki bez tronu brzołkowania, inni Chiny. Walka przy pomocy rąk i nóg nie była obca też dawnym Egipcjanom i starożytnym Grekom.

Za twórcę nowoczesnego karate uważa się Gichina a Funakoshi'ego urodzonego w 1868 roku na Okinawie. W 1921 roku wystąpił on z pokazem karate przed późniejszym cesarzem Japonii. W latach 20 mieszkał w Tokio - zresztą ciężarów walczył, a nie karate. W 1936 roku otwarto w Tokio nowe „dojo” (miejsce ćwiczeń). Nazwano je „Shotokan” od „Shoto” („ale oses”) pseudonimem literackiego Funakoshi'ego, który się pisał wiersze. Styl szedźmego mistrza od tej pory zaczęto nazywać „Shotokan”. On sam zaś nie widział powodów do wyróżniania jakiegos stylu. Uważał, że karate, jego środki i cele mogą się zmieniać wraz z osobowością instruktora.

Wraz ze śmiercią Funakoshi'ego (1957) zabrakło i jego autorytetu. Zaczęły powstawać liczne szkoły, pojawiły się antagonyzmy.

5. Uprawiani w Kielcach m.in. kyokushinkai - uważani jest za szkołę raczej niż za styl. Wychodzi się podobno od „shotokanu”, a różni się od niego nastawieniem na walkę rzeczywistą, wzbogacającą jest także o elementy stylów koreańskich.

Jest to karate twarde, realistyczne - o czym mogło się przekonać w grodzie nad Słonią grono tych, którzy wzięli udział w wyobraźniach o „duchowości Dalekiego Wschodu” zamiast miłego sporu o ideach, tak charakterystycznych dla naszej kultury, zostało poddane zmuszeniu i co tu ukrywać ciężkiemu i nudnemu treningowi, którym nie poddałoby się psychicznie. Tak! Nie fizycznie, ale psychicznie!

Karate można ćwiczyć nawet wtedy, kiedy mamy tzw. w sporcie najlepsze lata. Bo karate obok sportowego ma jeszcze kilka aspektów. Można np. zgłębić się w poznanie „kata” systemu ruchów, uważanych przez jednych za wymagającą walkę z wiatrem przeciwnikami, przez innych za rodzaj medytacji w ruchu, której celem jest poznanie samego siebie.

Miss Polonia specjalnie dla „Słowa”

Być sobą...

Przed kamerą zachowywać się tak, jakby obcowała z nią od dzieciństwa. Mówi spokojnie i pewnie. Mimo zmęczenia, z jej twarzy nie znikła uśmiech.

Jest poniedziałek, 6 rano. Ola Spieczyska, Miss Polonia 93 wybrana kilka godzin wcześniej, jawnie się w gmachu telewizji by wziąć udział w programie „Kawa czy herbata”. Jasny sweater, takież spodnie i białe buty. Płnne oczy, ciemne włosy, na głowie korona. Piekny uśmiech, idealna figura. Wzrost 174 cm, biust 90, talia 60, biodra 90.

Nagranie zakończone. Z 19-letnią Olą z Wrocławia staliśmy w telewizyjnym bufcie. Dochodzi godzina 7. - Rzeczywiście jest to dość dziwina para na rozmowę - przyznaje nowa królowa piękności. - Ta noc była niesamowita. Najpierw koncert, o 21.30 bal, po godzinny snu, a o piętnaście rano wyży-

rzyć, często mnie nieprzy. A zalety? Nie wiem. Naprawdę.

- W czasie finałowego koncertu zwracałaś uwagę nie tylko swą urodą, ale też sposobem poruszania się po scenie. Czy miałas już wcześniej kontakty z estradą?

- Przez pewien czas pracowałam w jednej z wrocławskich agencji ja-

wierzeniowej terminie, więc mogłam spokojnie przygotować się do wyborów miss. Co dalej ze studiami? Będę chciała wziąć urlop dziekański, choćby na jeden semestr. Wszak ten rok będzie bardzo pracowity. W listopadzie czekają mnie wybory Miss World w Republice Południowej Afryki. Niedługo potem Miss Universum i dalsze dalszych konkursów. Przy czym, nie we wszystkich będę ja startowała. Wystąpię w nich także wicemiss.

- Business to chyba nie jedynie zainteresowanie?

- Oczywiście. Uwielbiam jazdę na nartach. Całą zimę spędzam w górach. Oprócz tego jeżdżę trochę konno. W ogóle preferuję czynny sposób spędzania wolnego czasu.

- Jeszcze w sobotę nikt nie słyszał o Oli Spieczyskiej. W poniedziałek Twoje zdjęcie pojawiło się niemal we wszystkich gazetach na pierwszej stronie. Kto się najbardziej cieszył z sukcesu?

- Na pewno rodzice i siostra, która jest księgowa, ma 22 lata i jest moją najwspanialszą przyjaciółką. A przede wszystkim cieszyła się osoba, która jest mi najbliższa. Mój chłopak. Jest wspaniały. W trakcie obozu przygotowawczego dawałam mi dwie razy dziennie. Ostatni raz, godzinę przed finałem. Uspokajał, mówił, że wszystko będzie dobrze. Siedział w trzecim rzędzie. Wraz z moją rodziną i znajomymi, których przyjechało do Warszawy ponad trzydzieści osób.

- Nie jest zadowolony?

- Chyba nie... Mam go sobie wielkie zaufanie. O najbliższym dwadzieścia miesięcy może być wesoło. Jest to ten rozczarowanie, więc problemów nie było z nami w zasadzie żadnych.

- Rozumiem, że twój chłopak jest tym idealnym mężczyzną, o którym marzyłaś?

Jolanta Fraczyk opowiada

o kulisach wyborów Miss Polonia

Wielu stawiało na mnie

- Była to prawdziwa szkoła życia. Dwa tygodnie z dnia do domu, rodziny i znajomych. Dwa tygodnie na sprawdzenie się... Myśle, że dałam z siebie wiele. Staralam się godnie zaprezentować moje miasto - Starachowice i region świętokrzyski - mówi Jolanta Fraczyk, Miss Regionu Świętokrzyskiego, finalistka wyborów Miss Polonia, jakie odbyły się w minioną niedzielę.

Pośród lasów i jezior

przygotowywałam się przez dwa tygodnie do koncertu finałowego. W dalszej Goliadzi, tuż przy granicy rosyjskiej, skąd do najbliższego sklepu trzeba było jechać 45 minut rowem. Za to wokoło było mnóstwo jezior i lasów. Każdą wolną chwilę wykorzystywałam więc na spacer, nie tylko zresztą rekreacyjne, chodziłyśmy na grzyby. I nie mam co ukrywać, ale w tej konkurencji nie miałam silnych konkurentek. Zbierałam grzyby przed i po obiedzie.

Mieszkaliśmy w ośrodku z dala od ludzi, w ciszy i spokoju, w pokojach dwuosobowych. Każdy dzień przygotowań wyglądał podobnie. O 7.30 śniadanie, od 10.00, potem obiady, znowu próby, kolacja i czas wolny. Jeśli chodzi o porę gaszenia światła, nie było specjalnej dyscypliny. Wszystkie chciałyśmy dobrze się zaprezentować, więc problemów nie było z nami w zasadzie żadnych. Jedyny dodatkowy grypy, która rozszalała się po naszym ośrodku, zmuszając kilka dziewcząt do leczenia w łóżku. Niestety, choroba nie ominęła także mnie. Na szczęście finalistki były pojone i z nadrobieniem choreograficznych zagrożeń nie było kłopotów. Zresztą Zofia Rudnicka - choreograf i reżyser Krzysztof Jasła byli tak sympatyczni i zycielni, że żadnej dziewczyny nie mogło przytrafić się nic złego.

Atmosfera na takim obozie jest bardzo specyficzna. Z całego kraju przyjeżdża kilkanaście obcych sobie dziewcząt, które do tej pory mogły styczyc się samymi zycielkami w regionalnych wyborach. A tu okazało się, iż Miss Polonia została może tylko jedna. Jeśli któraś z dziewcząt przyjechała z nastawieniem, że to ona musi być tą najpiękniejszą, zycielnie przegrwała. Jedną finalistką, która przegrała swoją pozorną nadgodę, to przelała dnia takiej diety nie miała sily, by brać udział w zycielkach. Konieczne było zastosowanie specjalnych odroczeń. Wróciła do siebie, ale zycielstwowana pozostała już do końca finału.

Atmosfera była raczej zycielna. Obyło się bez podkradania butów czy...

rwania rajstop,

jak zdarzało się podobno na innych tego typu obozach. Choć, gdybym powiedziała, iż wszystkie bezgranicznie kochałyśmy się, zycielnie skłamałabym. Najwięcej problemów było z Olą Spieczyską - przyszłą miss. Nie wiem dlaczego, ale nie potrafiłabym się

z nią w ogóle dogadać. Była jakoby dziwnie odizolowana. Pod pretekstem umiśnienie kryła się nie szczerość. Mówiła dlatego o koncesjach finałowym zdania z nas nie pospieszyła z gratulacjami. A część dziewcząt niezadowolona z decyzji jury, nie przyszła na tradycyjny wieczór. Wicemiss, które przeżyły przekonanie, że jak piękna, to musi być głupia. Nic podobnego. Uważam, iż tegoroczne misski mają wysoki iloraz inteligencji. Większość jest studentkami, niemal wszystkie znają języki obce. Wieczorne rozmowy koncentrowały się przede wszystkim na opowiadaniach o swoich rodzinach, bliskich, sympatiach.

Każda z nas miała w pokoju telefon, więc jeśli chodzi o kontakty z naszymi ukochanymi, to nie było problemu. Telefony dzwoniły niemal codziennie.

W piątek wieczorem przeniosłyśmy się do Warszawy. Zamieszkaliśmy w hotelu „Forum”, na czwartym piętrze, w pokojach dwuosobowych. Po powitaniu przez dyrektora hotelu, rozpoczęłyśmy prawdziwe emocje. Pierwsze wieczorne przesłuchanie telewizyjne. Muszę przyznać, iż cieszyłam się sporą popularnością. Wiele dziewcząt właśnie mnie upatrzyło główną kandydatkę do korony. Coż, jury miało inny gust.

Sobota. Rano próba. Pierwsza w Sali Kongresowej. Trzeba przyznać, że miałyśmy trochę kłopotów z przeniesieniem układow z niewielkiej sali na tak dużą scenę. Tym bardziej, że z aktorów, którzy nam towarzyszyły, w Goliadzi nie pojawił się ani jeden. Jakowi Borkowskiemu zabroniła ponów zawału. Na sobotni obiad przygotowane to, co lubię najbardziej, czyli frytki, rybz i zestaw surowek. Potem nastąpiły rozmowy z jury. Czego dotyczyły? Głównie polityki, literatury i sztuki. Pan Czabański zapytał mnie, co sądzę o wynikach wyborów. Odpowiedziałam, iż wybory będą dopiero jutro... Sprytne odpowiedzieć - rzeki i dał mi spokój.

Emocje sięgnęły zenitu w niedzielny wieczór. Werdyk jury zaskoczył nas niemal. Moja faworytka była z Krakowa. Jakoby wygrała z Warszawy Świętą dziewczyną. Potrafi zachować się w każdej sytuacji. Jest do tego skromna i piękna.

Na bal do hotelu „Forum” nie przyszło wiele finalistek. Inne tylko na chwilę. Ja postanowiłam skorzystać z okazji i bujałam się aż do czwartego rana. Rozmawiałam już wstępnie o przyjeździe współpracę w reklamie M.in. z firmą „Suzuki”. Nie chcę zaprzeczać, ale mam nadzieję, że nie poprzestaniemy na słownej deklaracji.

W niedzielny wieczór zakończyła moja przygoda w wyborach „Miss Polonia 93”. Wróciłam do Starachowic. Spotkałam się z ogromną zycielnością. Wszak miejsce w finałowej dziesiątce na 3,5 tys. dziewcząt startujących w eliminacjach też jest olbrzymim sukcesem. Choć pewnie niedosyt pozostał... Wszak wiele osób na mnie stawiało...

u fryzjera. Przed szóstą byłam już w telewizji. Wcześniej wstawanie o tej porze nie działo mi się często. Lubiałam sobie pospać do dziewiętna...

- W czasie koronacji byłeś bardzo wzruszona. Czy wderki były zaskoczeniem?

- Wielkim. Był to jeden z najbardziej emocjonalnych dni w moim życiu. Emocje wzięły górę, nie mogłam powstrzymać łez. Jest to bardzo prestiżowy tytuł. Dla mnie tym cenniejszy, że wybrana zostałam również Miss Publiczności. To bardzo dla mnie ważne.

- W wypowiedziach po wyborze podkreślałaś swoją naturalność. Czy jest to cecha, którą cenisz w sobie najbardziej?

- Tak. Uważam, że naturalność, wierność pewnym zasadom jest najważniejsza. Będę się bardzo starała, by przez ten rok nie zmienić się ani trochę.

- A co cenisz w innych ludziach?

- Szczerość.

- Twoje zalety i wady?

- Może zacząć od tych drugich. Myślę, że moja wada jest niesamowicie ambitna w dążeniu do wyznaczonych celów. Wymaga to wielkiej zaangażowania i trudu, i choć w efekcie przynosi sporo ko-

ko modela. Nie odpowiadały mi jednak warunki i zrzeczywałam. Obecnie jestem fotomodelką. Pouję do tego, mam ciekawe propozycje. Jestem zadowolona, gdyż uważam, iż jest to praca bardzo twórcza.

- Oprócz tych zajęć, jeszcze studiujesz?

- Zdajłam na drugi rok Wyższej Szkoły Zarządzania będącej filią The Valley University of London. A wszystkie egzaminy zdałam w

- No jasne. Wysoki, przystojny brunet z dużymi brązowymi oczami, trochę charakteru? Opięknęły, troszkę i lojalny.

- Konkurs Miss Polonia 93 przeszedł do historii. Już za kilka miesięcy rozpoczyna się w całym kraju eliminacje do przyszłorocznego wyborów. Jakie rady możesz przekazać swoim następczyniom?

- Byłyby zawsze sobą. Tylko tyle. Kwadrans rozmowy miało bardzo szybko. Za chwilę Bogusław Husejnow siedzący przy sąsiednim stoleku zaprezentuje przegląd prasy. Pora kończyć... Ola Spieczyska w towarzysztwie rzecznika prasowego wyborów opuszcza gmach telewizji. Udzieliła pierwszych wywiadów w charakterze Miss Polonia 93, ale na pewno nie ostatnich...

Rozmawiał
GRZEGORZ SAJÓR
Zdjęcia: A. Czaban

Szybko z Gadziem

Paweł Solarz: Co słychać, co gra nowego w zespole?
Artur Gadowski: Najnowszą wiadomością to ta, że Kubie Pluci-

szowi urodziło się dziecko (21.1X). A skoro dziecko, to zrozumiała przerwa. Kuba musi się jakoś pobierać (tu uśmiech) znaleźć w roli ojca, już nie jednego, a dwójka dzieci. Będzie chyba około trzech tygodni przerwy, a potem znów koncerty, koncerty, koncerty... i tak do końca roku.

P.S.: A płyty?
A.G.: Na jednym z koncertów nagramy płytę live.

P.S.: A co z dodrukiem płyty IRA 93?

A.G.: Jeszcze nie dotarła z Niemiec. Okazało się, że pierwsza partia dobrze się sprzedała.

Teraz czekamy na drugą. Natomiast wrócę jeszcze do płyty "live". Chcielibyśmy wydać ją na gwiazdkę...

P.S.: z koleśkami?
A.G.: Nie, nie. Najpierw będzie płyta, kasetka magnetofonowa i kasetka wideo.

P.S.: A dlaczego IRA nie ma, ja przynajmniej nie znam, żadnego profesjonalnego teledysku?
A.G.: Jesteśmy takim dziwnym zespołem, który ma jakąś popularność, ale nie ma prawdziwego wideo. Teraz przymierzamy się do teledysku, takiego zawodowego naprawdę.

Frank Sinatra gra!

78-letni Frank Sinatra nie zamierza kończyć swojej kanary. Wręcz przeciwnie. Ostatnio - po raz pierwszy od ponad 10 lat - pojawił się w studiu nagraniowym, by nagrać nowy album.

Na płycie znajdą się piosenki, które przez lata Sinatra nagrywał

z najwybitniejszymi wokalistami i muzykami, między innymi z Anitą Baker, Lizą Minnelli i Carly Simonem.

Frank Sinatra cieszy się niezmenną popularnością od lat 30-ych do 90-ych.

Madonna w Izraelu

Madonna wystąpi w przyszłym tygodniu w Izraelu. Choć

koncert odbędzie się w Tel Awiwie, to gwiazda amerykańskiej estrady z niecierpliwością czeka na swoją podróż do Jerozolimy, gdzie - jak oświadczyła - znajdzie się blisko świętych miejsc, drogiej jej jako katoliczce.

Niektórzy dość złośliwie podkreślają, że w scenicznym spektaklu, jaki prezentuje ostatnio Madonna, jest znacznie mniej poszanowania dla chrześcijańskich wartości, niż w jej słownych deklaracjach.

Fanom piosenkarki to jednak nie przeszkadza. Jej występ w Tel Awiwie obejrzy 80 tysięcy osób.

DEEP PURPLE

Grupa "Deep Purple" w Niemczech zapożyczyła swój artystyczny "come back" nowym albumem zatytułowanym "The Battle Rages on".

Zespół, cieszący się do dziś sympatią wielu widzów, został rozwiązany w 1984 roku. Lider i wokalista grupy - Ian Gillan uważa, że nowy album nagany z gitarzystą Ritchiem Blackmorem, w pełni zasługuje na zaprezentowanie go publiczności i zapowiedział tournée koncertowe "Deep Purple" po Niemczech.

"Deep Purple" wystąpią w dziesięciu miastach, od 2 do 10 października.

KNOCKING AT YOUR BACK-DOOR
THE BEST OF DEEP PURPLE 1968-1973

Paul kocha wieloryby

Eks-Beatles, Paul McCartney dołączył do grona sławnych ludzi, którzy zaangażowali się w akcję przeciw zabijaniu wielorybów.

Oświadczenie potępiające bezwzględnie zabijanie tych zwierząt słynny "belle" złożył podczas pobytu w Norwegii, kraju, który produkuje w połowianach na wieloryby.

Paul McCartney wystąpił w Oslo w dwoma koncertami.

Eks-Beatles w trakcie koncertów prezentował publiczności specjalne filmy, pokazujące okrucieństwo wobec zwierząt.

Sal Solo w Kielcach!

Na koncerty do Polski przyjeżdża także legendarny brytyjski gitarzysta i wokalista, lider zespołu "Classix Nouveau" Sal Solo. W dniach od 6 do 15 października będzie

występował w Poznaniu, Szczecinie, Wrocławiu, Zabrzu, Bielsku - Białej, Krakowie, Lublinie, Warszawie

l., prawdopodobnie w Kielcach.

Rick Wakeman w Polsce

Jeden z prekursorów symfonicznego rocka, legendarny mistrz instrumentów klawiszowych - Rick Wakeman będzie koncertował w Polsce.

Wakeman, były instrumentalista supergrupy "Yes", autor znakomitej muzyki filmowej, wystąpi już jutro, o godzinie 19, na dziedzińcu szczecińskiego zamku.

Top 10

Oto 10 najlepiej sprzedających się singli według tygodnika Billboard.

1. Dreamlover - Mariah Carey
2. Right here - SWV
3. Whoopi! (There it Is) - Tag Team
4. The River of Dreams - Billy Joel
5. If - Janet Jackson
6. Can't Help Falling in Love - UB40
7. Will You Be There (From "Free Willy") - Michael Jackson
8. Another Sad Love Song - Toni Braxton

9. Runaway Train - Soul Asylum
 10. Baby I'm Yours - Shai
- Według Billboardu najlepiej sprzedają się albumy:
1. In Pieces - Garth Brooks
 2. Music Box - Mariah Carey
 3. Bat out of Hell II: Back Into Hell - Meat Loaf
 4. River of Dreams - Billy Joel
 5. Blind Melon - Blind Melon
 6. Soundtrack to "Sleepless in Seattle" - Various Artists
 7. Janet - Janet Jackson
 8. Core - Stone Temple Pilots
 9. Human Wheels - John Mellencamp
 10. Black Sunday - Cypress Hill

Hot News from the World

* Wczoraj wieczorem w Londynie odbył się sensacyjny koncert reanimowanego po 15 latach zespołu "Generation X".

Zołotcem składu i jego wokalistą jest Billy Idol. Koncert są obecnością zaszczytliwi również książę William z dość wysoko postawionymi przyjaciółmi.

Przypomnę, że Billy Idol szuka się do, promującego nowy al-

bum "Cyberpunk", tournée, jakie rozpocznie się już na początku przyszłego roku.

* 11 października pojawił się na rynku muzycznym w Europie nowy album zespołu "Crowded House", zatytułowany "Together Alone".

Trwająca 18 miesięcy trasa promująca poprzednią płytę - "Woodface", najwyraźniej wy-

kończyła chłopałów, gdyż zaraz po jej zakończeniu wynajeli studio w Auckland w Nowej Zelandii i w bezdrożach ciszy zrealizowali materiał na nową płytę.

* Keyboardzista grupy "Charlatans" - Rob Collins, za rzekomo napad na sklep oświecił kilka miasteczko w Wielkiej Brytanii. Miejsny nadzorca, że zdąży je opuścić przed planowaną trasą koncertową.

KRZYŻÓWKA za wideokasety

Nagrodę – wideokasety
– funduje redakcja „Słowa Ludu”

POZIOMO: 1) pasza dla koni wojskowych, 8) członok osady żeglarskiej, 9) kłębek wełny, 10) solenizant sierpniowy, 13) odebrał Alechino tytuł mistrza świata w szachach, 14) lokaj, 18) przedmiot, 19) autor „Wspomnień niebieskiego mundurka”, 21) zakopiańska willa kompozytora „Harnasiów”, 22) twórcza „Zygmunta”, 25) wyparte przez tapczan, 26) krajanka, 27) uroda.

PIONOWO: 2) akt prawny, 3) ptak chłodnych mór, 4) góje, 5) zawór, 6) jezioro w pobliżu Suwałk, 7) jednostka natężenia prądu, 11) amerykańska roślina jednolista z rodziny kaktusowatych, 12) jezioro w północnej Finlandii, 14) niecodzienny dodatek do potraw, 15) dekabryści, przyjaciel A. Mickiewicza w czasie jego po-

bytu w Rosji, 16) rubusny słagaciec zasiedlały na wsi, 17) złocon, banal, 20) koraliowiec kwiat kształtem przypominający, 23) King – przyjaciel Stasia i Nei, 24) ze zbiornicy do huty.

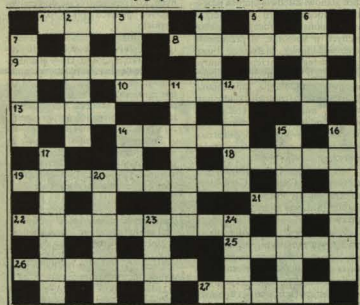
JAG
Nagrodę funduje redakcja „Słowa Ludu”

Rozwiązanie krzyżówki z 18 września:

POZIOMO: koszt, portiera, foteł, komosa, stragan, salina, witrza, manatki, kaplon, toboł, poradnik, adria.

PIONOWO: komosa, stronica, kłębka, kafar, sztag, talon, antypoda, Aragonia, Sumatra, wilkary, nabór, Tolpa.

Nagrodę – kasety video – ufundowała redakcja „Słowa Ludu”, wystawiała pani Karolina Piarczyk, 28-105 Sędziejówce 94.

KOZOROZEC (22.XII. – 28.II.) Przyszedł ostatnio lekka rewolucja, ale pomylił się cudownie poczuć się wtedy, gdy całe zamieszanie dobiegło końca. W pracy możliwy konflikt i wymagający szefem. Nie porównaj się teraz na trudne zadania, gdyż twice się witalne na nadwężone. Pomylił o sensownej regeneracji się.

WOŃK (21.I. – 18.II.) Każdy następny dzień będzie lepszy od poprzedniego. Warto zająć się czynną działalnością. Zrezygnuj z rutynowych czynności odgoni nuda. Problemy finansowe stanowią będą zajątek konfliktu z partnerem. W swoim przypadku poprawiaj się sytuacji to aktywne działanie wyczerpiemy metody.

RYBY (19.II. – 20.III.) Początek przyszłego tygodnia upłyne pod znakiem zaskakujących wydarzeń zawodowych. Musisz szukać towarzysza ożyście nawiązań współpracowników. Nie podejmuj ważnych decyzji zawodowych. Znajmij się sprawami osobistymi. Kłótnie obciążą zyciowości.

BARAN (21.III. – 20.IV.) Taki tydzień jak niechodzący nie zdarza się często. Masz szansę na sukcesy na każdym polu. Nie rezygnuj z próby porównania z partnerem. Jesteś on gotów wysłuchać dwóch argumentów – dozwolimy, że będzie to szczerza rozmowa. Możliwy dopływ gółki, ale zachowaj rozsądek przy jej wydatkowaniu.

BYK (21.IV. – 20.V.) Sprzyjać ci będzie wyjątkowo korzystny spłot okoliczności. Działaj bez pośpiechu i nie bój się pytać o radę... konkurentów. Przyda się stara znajomość, jej renesans da ci wiele satysfakcji. List z dalekich stron uspokoi ci i uciechy. Nie zwlekaj zbyt długo z odpowiedzią. Zrob to, co obiecałeś.

Jak wykoślawić dziecku nogi?

Śliczne, koszmarnie bucki

Mama ogląda na bazarze bucki. Są piękniutki, słodziutki, kolorowe i nawet piszczące przy dotknięciu. Zachyciona trząłaka chce te właśnie buki, mają przecież takie ładne zapicie i są tak ładnie pomalowane! Kobieta kupuje, bo buki cieszą się i niegdyś – zyski tego tysiący – to dla prawdy rzadkość. Ochochoda, mama i córka, obie zadowolone z zakupu. I nie wiedzą, że właśnie sto tysięcy zostało wyrzucone w błoto, a zdrowie dziecka – narażone na szwank.

Fot. D. Gacek

Państwowa Inspekcja Handlowa zbadała ostatnio jakość polskich zgraniczonych butów dla dzieci do lat dziesięciu. I stwierdziła to, co stwierdza każda rozsądna matka, zamierzająca kupić dziecku buty. Ono w pozornej obfitości kolorów i kształtów, na dobrą sprawę buty, które bez ryzyka można założyć na delikatną rączką przeciw nogę, są rarytasem. Inspektorzy podają, że blisko 40 proc. obuwia budowanego w sklepach, hurtowniach i zakładach wytwórczych miało wady. Z zakładów prywatnych 22 proc. par butów wychodzi z wadami, z zakładów państwowych – co czwarta. Najgorzej wypadła spółdzielczość – szóstą PIH 71 proc. obuwia tam wytwarzanego po prostu nie nadaje się dla dzieci.

Dlaczego buty są złe? Przede wszystkim z powodu stosowania niedopuszczalnych, zwłaszcza w obuwu dla dzieci, związków materiałowych z tworzyw sztucznych. Zamiast skóry i bawełny dzieci mają wkładać na nogi nieprzepuszczające powietrza sztuczności. Wiele do zyczenia pozostawia

również wzornictwo, wytrzymałość, elastyczność. Do niejednego producenta widać nie dociera, że dzieci mają wysokie podnie, że buty nie mogą mieć sztywnego podłoża i miękkiego zapicia, że sandały dla dzieci powinny mieć zakrytą piętę albo tzw. łozę (czyli wplegnięcie) dla pięty, by nogi się nie przesunęły i nie wykoślawiały. Zmora są plastikowe buty adidopodobne, w których wytwarzano się swoisty mikroklimat, a dziecko po godzinie spaceru ma przepalone, mokre stopy. A „trafka” dobre buty jeszcze, to doprawdy los na loterii.

Jakich produktów powinniśmy unikać, jeśli nie chcemy wykoślawić dziecku nóg? Zdaniem PIH, wśród krajowych wytwórców niechubny przym wiodą m.in. spółdzielnie inwalidów „Równość” (Czersk), „Spółnota” (Rzeszów) czy „Zgoda” (Wodzisław). Wśród producentów państwowych najbardziej wadliwe bucki pochodzą z Nowosolskich Zakładów Obuwicznych „Junior”, Zakładów Przemysłu Skórzanego „Karkonosze”, Łukows-

kich ZPS „Łukbut” czy Zakładów Obuwia w Małogoszczu. PIH chwali natomiast słupka „Alke”, „Beflato” z Bielska, Spółdzielnię Wzrostu Przemysłu Chemicznego ze Szczecyna, Lubawską Spółdzielnię Pracy „Grundwald” czy „Gravall” z Koła.

Dlaczego naszym producentom tak często zdarza się knoć buty? Otóż można podejrzewać, że jedną z przyczyn jest konieczność cenowego sprostaną dalekowschodniej konkurencji, a więc zastawiania tańszych i gorszych surowców. Fatalne jakościowo i zdrowotnie z Tajlandii, Chin, Tajwanu czy Syrii są tanie, „słodzikie”. Oczywiście, kto raz kupił, ten zwykle nie kupi więcej tego typu obuwia, ale że co roku w Polsce przybywa kilkadziesiąt tysięcy dzieci, więc rynek zbytu jest zapewniony. Polscy producenci nie zdają sobie sprawy, że wielomilionowe obuwie to tzw. końcówki, poniżej standardu jakościowego obowiązującego w kraju producenta. Importer nie zajmuje się badaniem jakości, więc nie ma problemu, czy buty się sprzedają. A że obuwie traci kształt, przemaka, wydrapują się, a chińskie teniówki wytrzymują miesiąc, po którym to czasie rozlatują się zupełnie – to już problem klienta. Tymczasem but z niewłaściwego surowca, bez występowania pięty, mogący się w każdej chwili rozpaść, pomimo poważnego zagrożenia dla zdrowia dziecka.

PIH krytykuje także buty francuskie dostępne na naszym rynku, w których natomiast buty niemieckie i włoskie. Mimo to rodzice dość często kupują taniej, argumentując, że zamiast jednej pary obuwia, niemieckich butów mogą kupić trzy pary butów z Azji i jeszcze pieniądze zostają. To wszystko prawda. Kogo jednak nie stać na buty niemieckie czy włoskie, powinien „zapłować” na dobre buty krajowe. Są nieco droższe niż chińskie, ale za to o wiele trwalsze i właściwie skonstruowane. Takie buty – zapewnia PIH – naprawdę można spotkać.

STELLA SAWAJNER (PAI)

Horoskop dla Ciebie

BYK (21.IV. – 20.V.) Sprzyjać ci będzie wyjątkowo korzystny spłot okoliczności. Działaj bez pośpiechu i nie bój się pytać o radę... konkurentów. Przyda się stara znajomość, jej renesans da ci wiele satysfakcji. List z dalekich stron uspokoi ci i uciechy. Nie zwlekaj zbyt długo z odpowiedzią. Zrob to, co obiecałeś.

RAK (22.V. – 22.VI.) W pracy czujesz się niedoceniony, ale niewiele robisz, aby zmienić sytuację. Do trudnych zadań zgłaszasz się na ochotnika, a będą rezultaty i wtedy możesz liczyć na pracę na swoim łosie. Nie rozwiązane sprawy rodzinne oraz lekkomyślne długi doprowadzą do przykrej rozmowy z partnerem.

PANNA (23.VI. – 23.IX.) Motylność zmian i przesunięć w pracy wprowdzą cię w stan niepokoju. Dlaczego z góry zakładaś, że będą niepożądane? Wygląda na to, że sam sobie z tymi sprawami nie poradzisz. Jest jednak ktoś na kogo możesz liczyć. Nie zamkaj się w skupie własnych przeżyć, to i nie będzie cierpiał.

WAGA (24.IX. – 23.X.) W pracy zawodowej widać aktywność. Właściwie sfera ogółu się czyszczyła. Zostanie wreszcie zauważony, a przecież głownie na to liczył. Musisz wykazać się odpowiedzialnością i zrealizować aspiracje. Właściwie sfera ogółu się czyszczyła. Zostanie wreszcie zauważony, a przecież głownie na to liczył. Musisz wykazać się odpowiedzialnością i zrealizować aspiracje.

SKORPION (24.X. – 22.XI.) Zbyt gwałtowna reakcja na słowa krytyki kierowane pod twoim adresem nie przysparza ci sympatii wśród współpracowników. Naucz się wreszcie sztuki dyplomacji. Zdobądź się na pracę obłądanie „na planie”. Ważne decyzje podejmij dopiero po właściwej ocenie zaistniałej w pracy sytuacji.

STRZELEC (23.XI. – 21.XII.) W najbliższym tygodniu czeka cię kłopotliwe niespodzianki i samodne pokonywanie w pracy toru przeszkód. Kłótnie podcina ci szczyt, ale mimo wszystko nie trać optymizmu. W przypadku konfliktu z partnerem, wynikającego z zaistniałej sytuacji, bądź wspaniałomyślny i nie przedkładaj sporu.

rys. M. Wawro

Żywe pochodnie

Do bardzo tajemniczych i dziwnych zdarzeń należą przypadki kiedy ludzie znajdujący się z dala od płomieni i innych źródeł ciepła nagle bez wytłumaczenia powodów zapalają się i płoną żywym ogniem. W ciągu kilku minut zostają po nich zaledwie kupka popiołu i jedna lub dwie części ciała.

Zjawisku towarzyszą gęste, oleisty dym, a co dziwniejsze ogień pochłania często tylko samo ciało, nie naruszając ubrania, ani najbliższego otoczenia, nawet gdy są to łatwo palne materiały...

TAK było w przypadku 68-letniej wdowy E. Johnson z londyńskiego przedmieścia Sydenham. Pewnego ranka 1922 roku znaleziono jej spalone szcztaki wewnątrz niekierowanego ogniem ubrania.

W innym z tych tajemniczych wydarzeń opowiada się o siedzącej w fotelu, nie mogącej chodzić kobiecie gwałtownie ogarniętej płomieniami, które ugasała na niej jej siłostwa, po czym przeniosła chorą do innego pomieszczenia i pobiegła po pomoc. Inwalidka musiała się w tym czasie zapalić ponownie, bo gdy si-

stra wróciła do domu, znalazła już tylko popiół, nadpaloną głowę i konce palców rąk. Pościel, na której leżała szcztaki, była niekierowana ogniem. Pokój pokrywała gęsta sadza. Bardzo głośnym i czysto cytowanym przypadkiem jest śmierć Mary H. Reeser z St. Petersburga na Florydzie. W 1951 roku spłonęła ona siedząc w fotelu, który w tym przypadku także uległ ogniom. Z ważąc 80 kilogramów kobiety zostało tylko ponad cztery kilo popiołu i nie spalona stopa, obuta w satynowy pantofel. Antropologów zdziwiło, że nie zachowały się kości czaszki, które w krematoriach ulegają rozkładowi

dopiero w temperaturze 1110 stopni Celsjusza, w czasie nie krótszym niż dwie godziny.

Zastanawiając skąd w ludzkim ciele powstaje tak szybko i samolotnie tak wysoka temperatura, bo że źródło żaru wydaje się znajdować wewnątrz ludzkiego ciała nie ulega wątpliwości. W 1938 roku Mary Carpenter będąc na przejażdżce łódką po rzekach Norfolk Broads stanęła nagle w płomieniach i zamieniała się w popiół na oczach męża i dzieci. Ani oni, ani łódka nie doznały uszczerbku.

Dawniej sądzono, że zjawisko to spowodowane jest pijanstwem, a ogień wybuchu we wnętrzu ściskanych osób nadużywających alkoholu, którego opary mogły się wywyższając temperaturę same zapalić. Nie jest to trafne wytłumaczenie – ofiarami spontanicznych spaleń bywają ludzie, którzy nigdy nie pili wódki i nie paliли papierosów.

Warto też dodać, że choć oficjalnie i naprawdę coś takiego jak samospalanie nie istnieje, to jednak na całym świecie w ciągu roku zdarza się dwadzieścia takich przypadków – nie wiadomo jak, nie wiadomo dlaczego.

Niektórzy sądzą, że wypadki te mogą być spowodowane zmianą pola magnetycznego Ziemi i że ogień wywołany jest przez molekularną lub chemiczną dezintegrację wydzielającą zlokalizowany w jednym miejscu ziem ogień.

Eric Frank Russell w swoich „Wielkich tajemnicach świata” pisze o „regule trzech” towarzyszącej czasem tym przypadkom. Podaje on dwa przykłady, w których samospaleniu uległy w tym samym czasie po trzy osoby oddalone od siebie o setki kilometrów.

Jean Pierre Fabre, kapitan francuskiej żandarmerii, który napisał książkę o samospaleniach mówi niedawno dziennikarzowi pisma „Paris Match” o „hipotezie świętych”. Ludzka skóra stanowi knót, a tłuszcz jest woskiem. Ciało jak świeca daje mały płomień, który się nie rozprzestrzenia, ale bardzo dymi i – o dżwo – nie towarzyszy temu żaden przykry zapach. To jednak nie tłumaczy skąd pochodzi sam ogień. Warto też pamiętać, że ludzkie ciało zawiera ok. 80 procent wody.

– Rzeczywistość – mówi J.P. Fabre – ma więcej wyobraźni niż fikcja, a fenomen samospalenia nie zgadza się z prawami fizyki. Przywołuje on też hipotezę psychicznego samospalenia. Przemiana materii u niektórych starszych osób, które świadomie lub nieświadomie chcą polozżyć resztę swemu życiu, ulega modyfikacji i zaburza mechanizmy regulujące temperaturę ciała. Stwierdzono, że u osób, które się mało ruszają występuje nadmiar tienuchloru we krwi, bardzo przypominającego glicerynę i łatwo się zapalającego. Gdy temperatura ciała rośnie, tienuchlor we krwi zapala się. Ta teza ma to zaletę, że wyjaśnia jak ciało może się zapalić bez widzialnej przyczyny i dlatego – mówi Fabre – wszystkie ofiary to ludzie samotni.

Jak jest naprawdę – nie wiadomo.

Opr. TADEUSZ ZAMOGILSKI

Co sądzisz o naszym dodatku?
Masz propozycje – napisz, zadzwoń!
Kielce, tel. 447-25

Zagadka kryminalna

Ostatni rober

Tragedia wydarzyła się w domku letniskowym inż. Karpety, który zaprosił trzech przyjaciół na wyjazd. Po wylocowaniu szmiska, Karpetę wzięli z sobą na wyprawę. Wykuli srebrny puchar i padli martwi na podłogę.

W dwa dni później komendant miejscowego posterunku, st. sierżant Lisicki, wezwiał poszukiwaczy przy życiu uczestników gry. Jeden z nich, Mizerski, rzucił policjantowi ironiczną uwagę, że widąc nagładat się zbyt dłużej amerykańskich kryminalów i przechrute ich w domu roku zamiast normalnie, w komisariacie.

– Panowie, to była morderstwo przez otrucie i ciekawie mnie, dlaczego pan, panie Mizerski, ukłonił faks, że jest pan chemikiem, a do tego doktoryzował się z pracy o trudno wykrywalnych truciznach?

Mizerski zbladł i wyjął z kieszeni:

– Nie pytał mnie pan o zawód, lecz czym się trudnię? Podzielił em zgodnie z prawdą, że prowadzę butik.

– Pan natomiast, panie Kryske, zafaks, że inż. Karpetę awiolił poiską żonę, co doprowadziło do morderstwa. Boga dzięki – odparł cynicznie Kryske.

– Do mnie, to już chyba pan nie ma uwag – powiedział Ryłski. – Wszyscy wiecie, że pożyczę nieboszczykowi pół miliona na rozrach. Raczę się martwić, czy odyskam ieraz krowkę.

Sierżant nie odpowiedział. Ustalił, jakie były ostatnie chwile zamordowanego.

Wczorajsza denata siedział Lisicki, po prawej Mizerski, zaś po lewej Ryłski. Tuz przed licytacją kłoił aparatem. Karpetę podszedł do aparatu po chwili wrócił. Policjant zapytał skąd się wzięła plama po kłocie na obrusie, w miejscu gdzie siedział zmarły? Nikt tego nie zauważył – zapamiętał. Karpetę wypił zawartość, aż mu w gardle zaschło. A na stole nie było butelek z alkoholem. Gospodarka przyniosła pucharki na tacy z kuchni.

Sierżant spojrzal badawczo na zebranych. Po długim milczeniu, wycedził: – Już wiem, kto przyczynił się do śmierci Karpety!

Wszystkich przesyła ciarki!

Kto zabił?

(Kto poda nazwisko mordercy bierze udział w losowaniu nagrody książkowej).

Rys. Kordeusz

Od początku roku w woj. kieleckim wydarzyło się 1197 wypadków drogowych, w których śmierć poniosło 146 osób, a 1489 zostało rannych.

W woj. radomskim w 664 wypadkach zginęło 100 osób, a 831 rannych trafiło do szpitala.

(KIS)

Fot. D. Gacek

Uwaga, reumatyzm

O chorobach reumatycznych rozmawiamy
z prof. ANNĄ FILIPOWICZ-SOSNOWSKĄ
z Instytutu Reumatologii

Fot. D. Gacek

* Lato przynosi ulgę chorym na reumatyzm?

– Niekoniecznie. Takie, jak w tym roku połączone z ciągłymi zmianami pogody – od upałów do gwałtownych ochłodzeń – sprzyja infekcjom. To osłabia odporność organizmu, wymaga dodatkowej porcji leków – antybiotyków czy innych asyptyków i w efekcie może prowadzić do zaostrzenia się objawów choroby reumatycznej.

* Czym ona jest, w skrócie?

– Pod tym potocznym określeniem kryje się cała grupa chorób zapalnych i niezapalnych tkanek łącznej głównie narządu ruchu. Chorób upośledzających jego funkcję i bardzo często prowadzących do kalectwa. Między innymi klasyfikacja wyróżnia ponad 100 jednostek chorobowych, zaliczonych do tej grupy, leczonych przez reumatologów. Dzieli się one na zapalne i niezapalne choroby narządu ruchu.

Do zapalnych należą: reumatoidalne zapalenie stawów, zesztywniające zapalenie stawów kręgosłupa i inne, tzw. seronegatywne zapalenia stawów. Zaliczamy tu również tzw. kolagenozy – choroby uogólnione, atakujące również narządy wewnętrzne, skórę itp. Są to: liszaj rumieniowaty, toczeń układowy, zapalenie skóromięśniowe i wielomięśniowe, uogólnione, guzkowe zapalenie stawów, twardzina układowa. Ostatnio wydzieli się grupę chorób, charakteryzujących się uogólnionymi zmianami naczyń oraz objawami stawowymi.

Choroby niezapalne to, przede wszystkim, najbardziej popularna – choroba zwyrodnieniowa stawów (osteoartroza), na którą, w różnym okresie swego życia załapa 25 proc. ludności cywilizowanego świata, odczuwając związane z tym dolegliwości stawowe.

* Czy i w Polsce podobna jest skala zachorowań?

– Tak, mniej więcej co czwarty Polak boryka się z chorobą zwyrodnieniową. Znacznie rzadziej występujące, ale to za ogromnie dolegliwe są choroby zapalne tkanek łącznej. Przysparzają one cierpień i procentowy społeczeństwa. Mimo ogromnego postępu wiedzy medycznej ich etiologia wciąż nie jest do końca poznana. Wiąże się ją zarówno z czynnikami zewnętrznymi, jak i wewnętrznymi. Wśród tych pierwszych, jak się przypuszcza, odgrywa rolę retrovirusy.

Co do czynników wewnętrznych... Obserwacje kliniczne wykazują, że w jednych rodzinach występuje podatność na tego typu

choroby, a w innych – nie. Nasuwa to wniosek o czynniku zakodowanym w organizmie, jakim jest uwarunkowanie genetyczne skłonność immunologiczną. Dlatego też wśród najnowszych sposobów leczenia dominuje tendencja do stosowania tzw. leków immunosupresyjnych – modyfikujących zaburzoną odpowiedź immunologiczną organizmu. Lekki to sprzyja remisji choroby, zwłaszcza, gdy nie ona uchywiona i poddana leczeniu w bardzo wczesnym stadium.

* Nie tylko dotkliwe dolegliwości pacjentów i ograniczenia ich sprawności oraz w zdolności fizycznej, ale również ogromne koszty społeczne, które wciągają za sobą choroby reumatyczne winny alarmować na rzecz profilaktyki i leczenia.

– Istotnie, choroby reumatyczne są jedną z najczęstszych przyczyn absencji w pracy i także przyczyną przebiegu na rentę inwalidzką. Toż, nie tylko ze względów ekonomicznych winny być leczone. I to wielokierunkowo, z uwzględnieniem wszechstronnej rehabilitacji adaptacyjnej, czyli przystosowania do życia w społeczeństwie mimo choroby. Leczenie jest drogą, to prawda, ale kalectwo – jeszcze droższe.

* Jakże są uwarunkowania skutecznego leczenia?

– Prawidłowe „prowadzenie” chorego, szczególnie w przypadku chorób tkanek łącznej, wymaga stałej obecności reumatologa i umiennego kierowania leczeniem. Poczynając od właściwego rozpoznania. Jest bowiem wiele innych chorób: nowotworowych, chorób krwi, zmian w układzie krążenia, które mogą imitować choroby reumatyczne. Nieprawidłowe leczenie, zamiast przynieść poprawę stanu zdrowia pacjenta, jeszcze go pogarsza, jednocześnie prowadzi do marazmu i lewoty, podnosi koszty. Ważne jest również wywychnienie choroby jak najwcześniej, nie zaś wówczas, gdy organizm nie odpowiada na kolejne, podawane mu leki. To ma również swój aspekt ekonomiczny.

Lekarstw muszą być stosowane umiejętnie, dobieranie indywidualnie, z uwzględnieniem reakcji pacjenta. Przykładem mogą być preparaty steroidowe, których stosowanie budziło uprzednio pewne kontrowersje, ale współczesna medycyna nie może się z nich wycofać. Zresztą, wiele wskazuje na to, że są one, być może, mniej niebezpieczne od innych. Ich stosowaniu musi jednak towarzyszyć ogromna wiedza i doświadczenie lekarza.

* Czy mamy w kraju dość takich właśnie doświadczonych reumatologów?

– Specjaliści raczej są skupieni w dużych aglomeracjach, gorzej jest z dostępnością do nich w małych, prowincjonalnych ośrodkach.

* Kilka słów o zapobieganiu... Na ile sami możemy chronić się przed chorobą reumatyczną, w potocznej świadomości często np. kolarzom z warunkami „pimniczej łyby”, z biegiem?

– Trudno jest zapobiegać chorobom, których przyczyny nie są dokładnie znane, a do takich właśnie należą choroby zapalne tkanek łącznej. Niemniej, chroniąc się przed nimi, z pewnością warto uwzględnić warunki życia, unikając infekcji, stresów, nieprawidłowego żywienia.

Natomiast z całą pewnością jesteśmy w stanie zapobiegać chorobom zwyrodnieniowym stawów. Szczególnie ważny jest ruch. A krótko to Polak znajduje choćby 10 minut na codzienną gimnastykę? Chłirczy – naród długowieczny – gimnastykują się zbiorowo – w zakładach pracy, na ulicach, są na to wyznaczone specjalne poręby. Nie sugeruję takich rygorów u nas, ale winniśmy taką potrzebę mieć w sobie i systematycznie ją realizować. W ogóle nasze życie powinno być bardziej higieniczne. Dieta – uwzględniająca stosunkowo niską zawartość węglowodanów, z dużym udziałem owoców i warzyw. Z ograniczeniem wszystkiego tego, co zwiększa wagę, która stanowi jeden z istotnych czynników ryzyka. Z tłuszczów poleca się oleje roślinne – te, zawierające nienasycone kwasy tłuszczowe.

Naturalnie, że warunki mieszkaniowe, wilgoć, brak powietrza, niedożywienie, przemęczenie fizyczne i stresy są dodatkowymi czynnikami, sprzyjającymi zachorowaniu, choć same przez się chorób reumatycznych nie powodują. Stwarzają natomiast podatny grunt do zakażeń bakteryjnych i wirusowych, które obniżają odporność immunologiczną u osoby. Toż, jeśli chcemy, by społeczeństwo było zdrowe winniśmy dążyć do polepszenia warunków życia i zminimalizowania stresów. Cóż może lekarz, poza takim zyskiem? Wpiszę receptę. W przypadku choroby zwyrodnieniowej jest cały zespół leków przeciwpalcznych niesteroidowych i leków ochładniających chłazki.

W większości chorób reumatycznych, bez istotnych powikłań narządowych, bardzo korzystnie jest leczenie uzdrowiskowe. Skłania się na nie, nie tylko klimatyczny, niewietrzny oraz określone zabiegi, ale również kontakt z innymi chorymi, wzajemna wymiana doświadczeń, a przez to pogłębienie wiedzy o swojej chorobie. Bo pewien jej zasób powinien mieć każdy pacjent. O wyjeździe do uzdrowiska powinien jednak zdecydować doświadczony reumatolog, gdyż nie zawsze taki wyjazd jest wskazany.

„Działkowcom przestały pomagać władze, samorządy, upadające zakłady pracy. Jesteśmy organizacją apolityczną, łączą nas działki, ale czteroletnie zagrożenie ich bytu skłoniło nas do poparcia PSL i SLD”

o bronie działek

Rozmowa z prezesem Polskiego Związku Działkowców
EUGENIUSZEM KONDRAKIM.

* O co walczyć?

– Walczymy przede wszystkim o prawo do istnienia działki. Jak wiadomo 17 posłów ubiegłej kadencji zgłosiło w Sejmie projekt ustawy zmierzającej do fizycznej likwidacji ogrodów działkowych. Gdyby nie stanowiła obrona związku milion polskich rodzin pozabawiono by prawem do własnego skrawka ziemi. Jesteśmy przeciwni komunalizacji – terenów ogrodów działkowych powinny stanowić własność skarbu państwa, a nie setek gmin, z którymi jeden PZD nie mógłby się w żaden sposób porozumieć.

* Komunalizacja mogłaby przyleżeć problemy działkowców samorządów?

– Nie sądzę, a na pewno nie w obecnej sytuacji kraju. Sens komunalizacji sprowadza się teraz do pomnażania dochodów gmin, a te ludzie nie wytrzymałyby tego finansowo – do likwidacji ogrodów działkowych. Są na to dowody. W Warszawie gminy Mokotów, Wola, Ochota przyływały o likwidacji kilkadziesiąt ogrodów działkowych, bo teren jest potrzebny pod budowę centrów handlowo-biurowych, dla zwabienia kapitału zagranicznego itp. Protestujemy, wysyłamy pisma do prezydenta RP, premiera i innych wysyłając negatywne skutki zachłanności biznesu, żądając uszanowania ustawy „O pracowniczych ogrodach działkowych z 1981 r. Nie muszą nikogo przekonywać, że obecne ogrody będą kiedyś najgorszymi, zrzućnymi nie użytkownikami, pełnymi gruzu wysypiskami śmieci. I jedynie dzięki olbrzymim, wieloletnim nakładom pracy zostały przemienione przez działkowców w prawdziwe miejskie oazy.

* O te grunty upominają się też dawni właściciele.

– Nie mamy nieprzekiwi ich roszczeniów, każdy chce odzyskać swoje. Ale pamiętajmy, że grunty te dzięki działkowcom mają teraz o wiele wyższą wartość. Nie wolno niszczyć tego dorobku kosztem nuboższych. A na spełnienie roszczeń są inne możliwości.

* Czy któryś wybrósł do parlamentu pomogę w rozwoju ogrodów działkowych?

– Rozwój mogł być i przezą wórną. Ubożych ludzi nie stać na własne utrzymanie działki, na jej jazdy do niej. Od kilku lat przestają pomagać działkowcom władze,

samorządy, upadające zakłady pracy. Został tylko PZD, który dzięki składkom i oszczędnościom, mimo wszystko wciąż prowadzi inwestycje w ogrodach. Jesteśmy organizacją apolityczną, łączą nas działki, ale czteroletnie zagrożenie ich bytu skłoniło nas do poparcia PSL i SLD. Dziś, to nie jest socjalistyczny wymysł. Istnieją są popularne także na Zachodzie, zwłaszcza w krajach Beneluxu a najwięcej typowych ogrodów działkowych jest w Niemczech. Byłem ostatnio w Norwegii – działki są tam nawet za kołem polarnym i w fiordach. Tamtejszy burmistrz powiedział mi, jeśli taka jest wola wyborców – Chciałbym usłyszeć takie słowa w Polsce.

* Mówi się, iż wartywa uprawiania na działkach są skazane na niepowodzenie.

– Nasze badania tego nie potwierdzają, o skazaniach mówi się wtedy, gdy chce się zlikwidować ogrody. Oczywiście, zdajemy sobie sprawę z zagrożeń, prowadzimy intensywne szkolenia, co, gdzie, jak uprawiać, jak stosować naturalne zasłony z drzew i krzewów. Są to czynniki które zwiększają środowisko a nie zatrzymują.

Wzrostłach działkowych. Kielec – czynimy mimo ograniczeń funkcję, z lat 1989 – 1992 wykonano ponad 50 inwestycji – głównie studnia, ogródka, świetlice – wzniesli blisko 2 mil. st. Pomagają przetrwać działkowcy – (26 proc. nie licząc pracy społecznej i tzw. wpłat własnych), zakłady pracy – 68 proc., budżet terenowy – 5 proc. Już centralny tylko 0,4 proc. Zarząd Województwa PZD w Kielecach prowadzi najwięcej w Europie ogrody działkowe. S. Żeromskiego północnej dzielnicy Kielec. Jego egzystencja została zagrożona wydatkiem w 1991 r. przez Urząd Miasta wskazanym lokalizacyjnym firmie „B&S” SA na budowę 440 garaży bezpodstawnie sprowadzić ogrodu. Sprawa ta już dwukrotnie przechodziła przez wszystkie szczeble odwoławcze, od Kielec po Warszawę. Chodzi głównie o ochronę wolno-wolontariatu, będących jedynym źródłem zaplecza w woj. dieckich, wychowanych przez 5 tysięcy kieleckich rodzin. Nieobojęnie będą tę skazania głębi i powierza oraz wzmocniony ruch samochodowy na tej rekreacyjnej roli.

KRZYSZTOF KRÓGLEC

Ogród działkowy w Żeromskiego w Kielecach odzyskał

F. P. K. K.

Znieważeni na służbie

Na targowisku przy ul. Struga Stanisław Ł. znieważył trzech funkcjonariuszy Straży Miejskiej i uszkodził im samochód.

Wśród, około godziny 10, Stanisław Ł. znieważył Pawła K., Roberta Z. i Grzegorza Ś. - funkcjonariuszy SM, pilnujących porządku na targowisku. Następnie uszkodził im służbowego „fiata 125p”, powodując szkody na ok. 2 mln zł.

 (w, S_0)

Proponujemy

* Wycieczkę pieszą na trasie: Rajec MPK - Pacyna - Kozłów - Lesiów PKP (12 km). Wyjazd z Radomia autobusem „26”, o godz. 9.03 - 3 bm., zbiórka uczestników wycieczki w Rajcu na przystanku MPK przy sklepie.

(w.s.)

Komunikat

Policja poszukuje świadków wypadku, który wydarzył się 10 sierpnia br., ok. godz. 5.50, na ul. Kieleckiej w Radomiu. Podczas ruszania z przystanku autobus linii 5 potrącił kobietę.

Świadkowie proszeni są o kontakt z Komisariatem Policji przy ul. 11 Listopada 43, p. 729, tel. 45-31-51, 45-25-61.

(bs)

Na ćwiczeniach

Nie tylko w ogniu

Sekcja Ratownictwa Technicznego Państwowej Straży Pożarnej, wezwana została do interwencji. W studzienkach kanalizacyjnych ułatnia się gaz. Nie wiadomo, czy w rejonie zagrożenia znajdują się ludzie. Dowódca plutonu, kpt. inż. **Marek Bartoź** z 10-osobową grupą przystępuje do akcji. Przy studzienice ustawiono nosze. Strażacy w maskach i z gazowymi butlami na plecach, schodzą po drabinie w głąb studzienek. Teren został zabezpieczony przed nadziętymi gapiami. Akcja trwała kilka minut. Z kanału wydobyto... mamekna.

Tym razem były to tylko ćwiczenia ratownicze, ale wypadek, w którym udział specjalistycznych jednostek będzie niecodzienny, może się zdarzyć w każdej chwili. W strażackich kronikach są przykłady skutecznych interwencji. W Radomiu - gdzie z kanału w osiedlu Michałów wydobyto

- Podobno jest pan tą osobą, która najbardziej przeszkadza w doprowadzeniu do szczęśliwego końca budowy oczyszczalni ścieków garbarskich.

- Takie oświadczenie złożył na konferencji prasowej wiceprezydent Radomia. Fakty natomiast świadczą o tym, że całkowita odpowiedzialność i winę za opóźnienie realizacji tej oczyszczalni ponosi prezydent Wojciech Gęsiak i wiceprezydent Kazimierz Wlazło. Na początku roku Rada Miejska przeznaczyła 1 mld zł na realizację oczyszczalni ścieków garbarskich. Miała być ona wykonana łącznie z oczyszczalnią biologiczną (skończoną w czerwcu tego roku). Prezydent W. Gęsiak do tej pory nie dopinował wykonania biznesplanu, projektu inwestycji oraz nie zabezpieczył środków na nią. Nie ustosunkował się

ównież o pisma Związku Garbary, krytykujących brak postępu w realizacji oczyszczalni. Komisja Budżetu i Finansów, w lipcu tego roku, nie wyraziła zgody na obciążenie mieszkańców Radomia kosztami tej budowy - w formie pobierania wyższych opłat za wodę ściekową. Na ostatniej sesji Rady, Zarząd Miasta zwrócił się o udzielenie poręczenia kredytu dla Wodociągów Miejskich (obecnie w sesji przedyskutujemy wyższe opłaty za wodę i ścieki, niż miało być planowane). Rada uchwaliła nie podjąć, z uwagi na brak opinii Wodociągów Miejskich nie są właścicielami gruntu w Lesiowie, co uniemożliwia uzyskanie kredytu bankowego. Takie są fakty i w tej sprawie.

- Czy konsekwencją będzie wniosek o odwołanie Zarządu

Miasta? Czy Zarząd w tym składzie może dokończyć kadencję?

- Tu nie nie można przewidywać. Od roku już Rada nie ma zaufania do Zarządu. Zarząd nie odpowiada na pytania, nie reaguje na żadną krytykę swojej pracy, lekceważy ją. I radni to zaobserwowali. Kilkakrotnie Rada podejmowała próby, by odwołać któregoś z członków Zarządu. I zwykle brakowało niewiele - dwa, trzy głosy, by tę osobę odwołać. Ale ustawa o samorządzie wymaga bezwzględnej większości. To jest błąd w ustawie, na który nie można poprawić. Jeśli tak niewiele brakuje do tej bezwzględnej większości, to znaczy, że większość obecnych na sesji chce tego odwołania.

- Niekiedy można odnieść wrażenie, że Rada ogranicza Zarząd

w jego władzy wykonawczej. Byłby to efekt tego braku zaufania?

- Owszem, Rada nie ma zaufania do Zarządu, ale to nie jest za-
raz ograniczanie władzy wyko-
nawczej. Radni widzą niegospo-
darność, błędne decyzje. Nie
ograniczają władzy wychodząc
z inicjatywą, opiniując, doradza-
jąc. Pamiętam, jak kiedyś Rada
musiała podzielić wiceprezyden-
towi Telce 500 mln zł na kluby
sportowe, bo sam nie był w stanie
tego zrobić.

A w przypadku Komisji Rewizyjnej radni uznali, że niezadowalająco rozwiązuje powierzone jej sprawy. To jest wola Rady. Każdy głosuje zgodnie ze swoim sumieniem. Ja na to nie mam wpływu.

tekuje za rozmowe.

IWONA KACZMARSKA

Nie mieli szansy

Kilka miesięcy temu RM zobowiązała Zarząd Miasta do demontażu pomnika Wiedźności na placu Jagiellońskim. Przeznaczono na ten cel 300 mln zł. Przetarg na roboty rozbiórkowe wygrała jedna z firm budowlanych i pomnik z placu zniknął jeszcze w lecie. Podczas sesji sierpniowej okazało się, że demontażem zainteresowany był także Zespół Szkół Budowlanych, jednak jego oferty – zdaniem radnych korzystniejszy finansowo dla miasta – nie rozpatrywano. Dlaczego tak się stało, miała zbadać Komisja Rewizyjna.

Na ostatnim posiedzeniu Rady Miejskiej komisja zdążyła sprawę z przeprowadzonej pracy. Istotnie, „budowlanka” spełniała warunki stawiane startującym w przetargu i jej oferta powinna zostać rozpatrzona. Komisja wystąpiła z wnioskiem, by ukarać tych pracowników UM, których zadanie spowodowało, iż Zespół Szkół Budowlanych nie miał szansy demontowania pomnika Wdzięczności.

(nika

Pasja teatru

Od 35 lat występuje na scenie Jerzy Wasiuczyński, aktor Teatru Powszechnego im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. Status emeryta nie przeszkadza mu w czynnym uczestniczeniu w życiu teatru. W Gombrowiczowskiej „Zbrodni z premedytacją” gra Łokaja. Z okazji 35-lecia pracy scenicznej Jubilat otrzymał listę

gratulacyjne od władz, a od kolegów ucałowania i kwiaty. Panu Jerzemu życzymy nadal udanych ról i zdrowia. (bk)

Na zdjęciu: list gratulacyjny dla Jubilata wręcza w imieniu władz wojewódzkich Marek Szyjko, p.o. dyr. Wydziału Spraw Społecznych UW w Radomiu.

Fot. W. Matlok

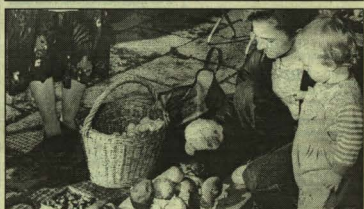
Koncert z sercem

4 km. (poniedziałek) w hali Broni odbędzie się koncert charytatywny zorganizowany przez Polski Komitet Pomocy Społecznej. Sponsora mi imprezy, którą poprowadzi **Krystyna Loska**, są: TV „Dami”, Telekomunikacja Polska SA, Radomskie Przedsiębiorstwo Budowlane, „Makro” spółka z o.o., MPGM, „Medom”, Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego, „Warta” SA, BGŻ, PBG, Polskie Sieci Energetyczne, Zakład Ślusarski Zbigniewa Walczyka i PPHU „Cobra” ze Skarżyszewa, LUMAR, Ema, PPH „Wolmet”

z Kowalanki, Cementownia „Wierzbica”, „Romero” z Kowali, firma „Mycie, smarowanie” p. Fręczka, ZPO „Sylwester”, spółka „Polrad”, RFFiL, „Jadar” ze Skaryszewa, ZNTK, PW „Makpol” z Kowali, STAGMAR, INTERCORK, Fabryka Łączników, Zakłady „Łucznik” oraz MPK Rad-

Przypominamy, że w koncercie wezmą udział Monika Borys, Krystyna Giżowska, Stefan Friedman, Bogusław Mec, Waldemar Ochonia i Zbigniew Wodecki. (bs)

(b5)

Fot. A. Żuchowski